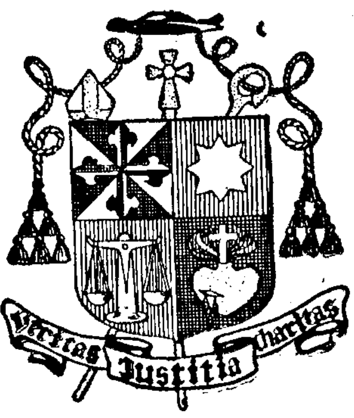
72STE JAARGANG No. 9250 MAANDAG 21 FEBRUARI

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Frater ANTONINUS VAN DER VEEN ZEPPENFELDT,
van de Orde der Predikbroeders,
door de genade Gods en de gunst van de Apostolische Stoel,
Titulair Bisschop van Acholla
en Apostelisch Vicaris van de Nederlandse Antillen,
aan de Geestelijkheid en de Gelovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DE HEER.

Beminde Broeders en Zusters in Christus. Voor ieder van ons zal het goed en heilzaam zijn om in de komende dagen van de grote vasten de Calvarie-berg op te gaan, teneinde daar onder het kruis van de gestorven Zaligmaker te overdenken, welke voor de Godmens Jezus Christus de drijfveer kan geweest zijn om zulk een hevig lijden en schandelijke dood op Zich te nemen.

Het is daar stil op Calvarië. Alle werelds rumoer is weggestorven. Nu heerst er de stilte van de dood, want dood is de heerschappij van de zonde. De machthebbers van de overwonnen hel zijn met al hun grootspraak in angst weggevlucht voor deze glorieuze stilte van de zegepraal der genade. Want, z.e, Jezus is aan het kruis gestorven en aan hetzelfde kruis herleeft de genade. Nog kunt gij horen hoe de uithoeken van de wereld de woorden van Zijn vijanden weerkaatsen: „ja, waarlijk, Hij was Gods Zoon" (Matth. 27.54) en hoe de echo van Jezus' eigen woorden Zijn zegepraal blijft herhalen: „voorwaar, Ik zeg u: heden zult ge met Mij zijn in het paradijs" (Luc. 23.43). Op hetzelfde kruis immers van Zijn dood slaat Jezus de troon op van genade en leven.

Beminde Broeders en Zusters. Reeds vóór de grondvesting van de wereld had God ons uitverkoren „om heilig en vlekkeloos te zijn in Zijn oog" (Ephes. 1.4.). Maar omdat de mens gezondigd had is de Zoon van God uit liefde tot ons, mens geworden om door Zijn lijden en sterven voor onze zonden te boeten en ons wederom welgevallig te doen zijn in het oog van God. Het is met dit vurig verlangen dat Jezus Calvarië heeft beklommen om de kruisdood te ondergaan.

Het is daarom zo allerbedroevendst, dat voor 'n groot deel van de christenwereld al dit liefdelijden en dit smartelijk sterven van een Godmens geen zin schijnen te hebben in onze tijd. Voor zeer vele christenen immers is het alsof het bloed, dat Christus tot de laatste druppel toe gestort heeft, tevergeefs geplengd is; alsof Zijn kruisdood geen betekenis noch waarde heeft voor hun zaligheid. Zij leven alsof er voor hen geen groter geluk bestaat dan te genieten van wat de wereld biedt aan ijdelheid, eerzucht en rijkdom. Zij hechten geen waarde aan de vermanende woorden van de Evangelist: „hebt de wereld niet lief, noch al wat er is in de wereld. Want wanneer iemand de wereld liefheeft, dan is er geen liefde tot de Vader in hem; want al wat er is in de wereld: de begeerlijkheid des vleses, de begeerlijkheid der ogen en de hovaardij des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerlijkheid; maar wie de wil van God volbrengt, blijft in eeuwigheid". (I Joh. 2.15-17).

Inderdaad, het is waar: de wereld heeft altijd wereldse christenen gekend, die meer van de wereld zijn dan van God; christenen in wie geen liefde is tot de hemelse Vader; christenen die zulks meer zijn in naam dan metterdaad. Niettemin dringt de indruk zich aan ons op, dat er vooral in onze moderne wereld meer dwaze maagden zijn dan wijze; dat het getal van degenen die het talent van hun geloof begraven, groter is dan dat van hen die ermede handelen; dat er op het veld van de christenheid thans meer onkruid groeit dan tarwe.

Beminde Broeders en Zusters. Tot onze grote voldoening willen Wij gaarne erkennen, dat het katholieke volk van deze Antillen zeer godsdienstig van aard is. Hieraan valt niet te twijfelen, getuige zijn levendige belangstelling voor alle godsdienstige plechtigheden. Ook het afgelopen Mariale Jaar is daar een onaantastbaar bewijs van.

Om die reden wekt het zo'n verbazing, dat dit zo godsdienstige volk hoe langer hoe meer schijnt te denken, dat godsdienst iets is, dat slechts binnen de kerkmuren of bij kerkelijke feesten beoefend wordt, ofwel alleen te pas komt bij ziekte, sterfte en begrafenis, maar verder niet te maken heeft met het privéleven noch het maatschappelijke. Men ziet het daarom gebeuren, dat Gode niet gegeven wordt wat Gode toekomt; dat men aan de mens mèèr gehoorzaamt dan aan God; dat men zijn geestelijke belangen ten koste van zijn ziel achterstelt bij materiële wereldse voordelen en genoegens. Hoe gemakkelijk is men niet geworden met het overtreden van de wetten van God en van Zijn Kerk op aarde! Om zuiver wereldse motieven laat men zijn plichten na van Zondagsheiliging en Zondagsrust. Zonder voldoende reden onthoudt men aan kinderen de katholieke opvoeding op een katholieke school, om niet te spreken van een al te

Vervolg op pag. 3

Recht tot 't hart

— Ieder kan dwalen, alleen een dwaas volhardt in zijn dwaling.

Schip beschadigd steiger in Caracasbaai

Willemstad. — Op Zaterdagmorgen omstreeks 9.45 uur had een incident op Caracasbaai plaats. Het Engelse vrachtschip Trevider was de haven van Caracasbaai zonder loods binnengevaren en wilde aan steiger 4 meren. Toen men echter achteruit schakelde weigerde de machine en voer het schip tegen de steiger aan. Dit veroorzaakte een flinke schade, daar de steiger onder water werd gedrukt en een winch die zich erop bevond vernield werd.

Wacker verslaat Amerika

New York. — In een gistermiddag in New York gespeelde voetbalwedstrijd tussen het op Curaçao zeer bekende Oostenrijkse voetbalploeg van „Wacker" een een zogenaamde All-Star elftal, bestaande uit top-spelers van de Amerikaanse en Duits Amerikaanse Voetbal League, wisten de jongens uit Wenen een 4—1 overwinning te behalen.

Het spel van „Wacker" viel in de smaak bij het talrijke Amerikaanse publiek.

President Shell op Curacao

Willemstad. — Hedenochtend arriveerde met een Venezolaans vliegtuig de heer Jhr Mr J. H. Loudon, president van de Koninklijke Shell (waarover de „Amigoe" dezer dagen een interview publiceerde, dat hem in Venezuela was afgenomen) op Curaçao voor een kort bezoek.

De hoge gast werd verwelkomd door de heer Ir Termeulen, directeur van de CPIM; de heer Dubourcq, directeur KLM-WIB; de heer Van Konijnenburg, onder-directeur van de KLM in Nederland, die hier op doorreis is; de heren directeuren van S. E. L. Maduro & Sons, Norman Chumaceiro, I. H. Capriles en Benny Maduro, en de heer W. Lambij van de CPIM.

De heren Termeulen en Dubourcq verwelkomden de heer Loudon bij het vliegtuig. Jhr Loudon komt van Venezuela en is op doorreis naar Bogotá. Morgenochtend om negen uur vertrekt hij naar Barranquilla, vandaar gaat hij naar Bogotá.

Het betreft hier een gebruikelijke oriëntatiereis. Het is al lang geleden, dat de heer Loudon op Curaçao vertoefde, namelijk sinds 1950.

OP DE ERE-TRIBUNE

Willemstad. — Een bijzonder pluimpje komt na dit drukke weekend de Politie wel toe. Deze heeft gedurende de optocht reeds van Zatermiddag, alsmede die van gisermiddag, uitstekend werk verricht. De Loge der Carnavalisten is dan ook veel dank verschuldigd aan deze tak van dienst

Verder moeten wij toch een woord van wardering uitspreken aan het adres van de organisatoren van het Carnaval 1955. Er zijn ongetwijfeld enkele foutjes gemaakt, maar de organisatoren hebben hard gewerkt en alles is goed verlopen. Dat de stoet van praalwagens zo klein was is niet de schuld der organisatoren, er is genoeg propaganda voor de optocht gemaakt.

Openbaar gebed

Mechellen. — De R.K. primaat van België, Joseph kardinaal van Roey, heeft de gelovigen opgewekt tot openbaar gebed, omdat de katholieke scholen „aan ernstige gevaren zijn blootgesteld" door de voorgenomen herziening van het schoolstelsel door de regering.

Bonaire ziet wagenspel „Mari di Malpais"

Geboeid volgden de Bonairianen de verrichtingen van de wagenspelers te Rincon, die in het voorbije weekend op het flamingo-eiland optreden en daar grote successen oogstten.

Gezaghebber benoemd tot „C aballero di Pipit'i Tamarijn"

Curacao viert zijn Carnaval met clubfeesten, een optocht en de onthulling van een standbeeld

Gouverneur: „Er zijn soms grote dingen gebeurd onder leiding der dwaasheid"

Willemstad. — Zaterdagmiddag omstreeks vier uur reed een kleine maar vrolijke en aardige stoet Carnavalvierders over Saliña naar Scharloo, naar het Bestuurskantoor. Het was Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Ali Babu, Alberto de Zesde, Prins Carnaval voor het jaar 1955, die vergezeld van de Leden van de Loge der Carnavalisten naar de Gezaghebber toog om de macht over Curaçao in handen te nemen. De Zot der Dwaasheid reed in zijn hof-auto, (de bekende Dodge van Maurice va.. .. ja.. ge.. ..) op de voet gevolgd door enkele convertibles. Bij het Bestuurskantoor stonden reeds velen de komst van de Dwaas der Dwazen af te wachten. Ook Gezaghebber Ekim Arisrog, — zoals de Carnavalsnaam van de heer Gorsira luidt, — was gereed voor de ontvangst van de Prins. Na de verwelkoming sprak de Gezaghebber enkele woorden tot de Prins, waarbij hij opmerkte dat het hem bekend is, dat de Prins de kwaliteiten om het Carnaval te leiden, wel bezit.

De Gezaghebber deed eveneens een beroep op de Loge der Carnavalisten om de traditie van het Carnaval eens te breken en een Prinses voor hem te laten verschijnen. Voor de afwisseling zou het wel aardig zijn.

Vervolgens verzocht de heer Ekim Arisrog zijn secretaris om de Proclamatie van de machtsoverdracht van Curaçao aan Prins Ali Babu voor te lezen. Een zeer kunstig en artistiek vervaardigde tekst op een perkamenten rol kwam te voorschijn en de secretaris las de Proclamatie voor. De Prins nam hierna zijn getikte speech ter hand en las deze voor:

Grootmogende Neef en medeheerser over stom publiek.

Uw woorden lap ik, met uw gewaardeerde goedvinden, aan de laars van mijn voornaamste jachtopziener en voor uw goede wensen zal ik U eeuwig dankbaar zijn.

Daarom gebied ik mijn gevolg U als Zot van hoge rang te aanvaarden in onze feestvarkenskring en Uwe Grootmogende Persoonlijkheid de hoogste eerbewijzen, mij in dit bizarre rijk bekend, te doen ondergaan.

Ik vertrouw erop dat ook uw onderdanen U aanhankelijkheid zullen betuigen gelijk de mijnen mij dat doen in deze zotte dagen.

Dat niemand U millioenen uit uw geldbuidel zal trachten te ontfutselen is mijn innigste hartewens.

Mogen de bewoners dezer rotsbodem in de lengte der dagen net zo gelukkig zijn als gedurende mijn kort en koddig bestier en moge het gegeven zijn dat uw postduiven tot in alle uithoeken van dit eiland onversaagd en onverstoord zullen rondfladderen. En moge de roem van uw kundig bestuur weerklinken zoals de onsterfelijke glorie van het Carnavalsfeest.

En als teken van mijn genegenheid en erkentelijkheid voor al het gene dat gij mij voor heeft gedaan, behaagt het mij U thans te benoemen tot ridder in de orde die ik speciaal voor deze gelegenheid gecreëerd heb, te **weten Caballero di Pipit'i Tamarijn".** En met deze woorden speldde de Prins de Gezaghebber de onderscheiding op de borst.

Naar de Gouverneur

Nadat de gebruikelijke champagne had gevloeid en de „heren Zotten" een lekkere sigaar hadden ontvangen, vertrok de Carnavalsstoet weer, nu in de richting van het Gouvernementshuis.

De adjudant van de Gouverneur, Luit. tz. Frohn wachtte hier de Prinselijke gast op en geleidde hem en gevolg naar de ontvangstkamer.

Daar wachtte Mevr. Struycken de Prins, terwijl direct hierna Z.E. de Gouverneur, getooid met een klein feesthoedje de kamer binnenkwam. Een hartelijke begroeting volgde.

De Gouverneur nam achter Curom's microfoon plaats en richtte zich tot de bezoeker met de volgende woorden:

(Vervolg op pag. 2)

De overdracht ten bestuurskantoren geschiedde in alle gulle hartelijkheid die de ambtelijke sfeer niet dikwijls kent. De Prins leest zijn proclamatie voor, waarin hij de gezaghebber dankt voor het in hem gestelde vertrouwen. Gezaghebber Gorsira lacht horend toe, achter de prins de heer Fifi de Jongh, chef van het carnaval-protocol, daarnaast wnd secretaris br J. Ellis en de heer Eyma, bode van het gezaghebberskantoor.

Met een klein hoedje op ontving de Gouverneur de Hoge Dwaasheid. Het opspelden van de versierselen van de onderscheiding die Zijne Excellentie te beurt viel, verliep nogal komisch. De versierselen raakten n.l. door de dikke gehandschoende vingers los, maar dit alles mocht de pret niet drukken. Hier zien wij Mevr. Struycken, de Gouverneur en Prins Ali Babu.

De Rituele Mars-dans op de C.S.C.-club werd door de meisjes uitgevoerd onder een dak van guirlandes, zoals deze foto duidelijk laat zien. Het was overvol in deze club en vele malen moest voorzitter, Ivan Moreno, om plaatsruimte verzoeken. De stemming was prima.

Amerikanen ontdekken

Sovjet-consul te Wenen in feite „meesterspion"

Boris Yaklowitsj Nalivaiko, de consul-generaal van de Sovjet-Unie in Wenen, die een poging deed om twee Amerikanen in een hinderlaag te lokken, is door de Amerikaanse inlichtingendienst, geïdentificeerd als een van de voornaamste Russische geheime agenten. Nalivaiko wist de Amerikanen Robert Gray en kolonel Francis J. Manning over te halen naar een bepaald Weens café te komen. Hij zei, dat hij naar het Westen wilde vluchten. Toen de Amerikanen eenmaal binnen waren, werd het café omsingeld door Russische agenten. De twee Amerikanen konden door de Internationale Patrouille worden bevrijd.

De Sovjet-commandant beweerde daarop, dat de Amerikanen getracht hebben een respectabele consulaire ambtenaar ertoe te dwingen politiek asyl in het Westen te vragen. De Amekaanse inlichtingendienst is er achter gekomen dat Nalivaiko behoort tot de K.G.B., de Russische inlichtingendienst, en dat hij in die organisatie een voorname plaats bekleedt.

Hij had de leiding bij de ontvoering van de Oekrainse partisanenleider, generaal Stefan Bandera, uit West-Duitsland in Juni 1952. Een van zijn ondergeschikten, die toen in München werd gearresteerd, Gerhard Barth, noemde Nalivaiko als de leider van de ontvoering.

Barth, die door een rechtbank te Keulen tot drie jaar gevangenisstraf is veroordeeld, heeft zijn opleiding ontvangen op dezelfde inlichtingenschool als de gewezen M.V.D. kapitein Nikolai Khoklov, die zich in Februari 1953 aan de Westelijke autoriteiten overgaf.

Nog een tweede Sovjet-agent, die in München is gearresteerd, de Oost-Duitser Hans Schrenk, heeft bijzonderheden meegedeeld over de werkelijke activiteiten van Nalivaiko, Schrenk en Barth waren het erover eens, dat hij niet veel tijd besteedde aan consulair werk. Schrenk poogde een anti-communistische Russische emigrant over te halen voor de Sovjet-Unie te spionneren.

Vrij-zoenen in Carnavalstijd

Berlijn. — In de kolommen van een West-Duitse krant woedt een bittere controverse over de Duitse gewoonte van „vrij-zoenen" in carnavalstijd.

Het is traditie dat gedurende de carnavalsfeesten iedereen een ander van het ander geslacht mag zoenen maar het geschil begon toen enige jonge lezers raad zochten bij de redacteur van een krant. Tot nog toe heeft de redacteur geen raad verschaft maar de brieven stormden van andere lezers binnen.

Ralph Peters uit Briedland adviseerde vlugge lippenstiftzoentjes uit wetenschappelijke overwegingen. Hij zei namelijk dat een zoen van 2 seconden 250 bacteriën overbrengt waarvan 95 percent onschadelijk. Maar kussen van 5 minuten kunnen gevaarlijk zijn. Lippestift bevat gewoonlijk een bacteriëndodende stof en hij ried de vrouwen aan, of eerst zorgvuldig lippenstift op hun lippen te smeren of niet te zoenen. Een Oost Berlijns meisje dat tot „prinses" gekozen was op een bal gedurende de carnavalweek schreef: „Ik doe wel graag mee aan het vieren maar als mijn vriend andere meisjes begint te zoenen en vreemdelingen zoenen mij dan vind ik het vreselijk."

Andere lezers verklaarden zich tegen het vrijzoenen wegens morele overwegingen, zoals sommige vrouwen uit Potsdam die klaagden dat de gewoonte alleen maar een „vrijkaart" voor getrouwde mannen was.

Orkaan namen voor 1955

Willemstad. — In de Verenigde Staten heeft de Meteologische Dienst besloten reeds nu de alfabetische namen van de (eventueel) te verwachten orkanen in 1955 bekend te maken.

Zoals onze lezers wel weten werd het eerste orkaan van dit jaar, welke onder ander op onze Bovenwindse Eilanden, en in het bijzonder op Saba schade aanrichtte, „Alice" genoemd.

De komende orkanen voor 1955 zullen luisteren naar de volgende romantische meisjesnamen: Brenda, Connie, Diane, Edith, Flora, Gladys, Hilda, Iona, Janet, Katie, Linda, Martha, Nelly, Orva, Peggy, Queena, Rosa, Stella, Trudy, Ursa, Wilma, Xenia, Yvonne en Zelda.

Wij hopen natuurlijk van harte dat het niet nodig zal blijken te zijn gebruik te maken van deze namen, hoe mooi ze ook mogen klinken....

Ged. Kroon naar New Orleans

Willemstad. — Gisteren in de vroege ochtenduren, vertrok de heer C. D. Kroon, Gedeputeerde van het Eilandgebied Curacao, met de s.s. „Del Norte" van de Delta-lijn met bestemming New Orleans.

De heer Kroon zal, zoals onze lezers wellicht weten, Curaçao vertegenwoordigen op de Inter American Conference of Investment welke over enkele dagen in bovengenoemde stad zal aanvangen.

In de regel nemen deze schepen van de Delta lijn die Curacao aandoen, op de thuisreis naar de Verenigde Staten, geen passagiers vanwege een overeenkomst met een andere Amerikaanse scheepvaart maatschappij de Alcoa lijn. Er is schijnbaar voor Curaçao's Gedeputeerde een uitzondering gemaakt.

Carnavalsviering Curacao...

Ir. van Vugt was zeer content met het bezoek van Z. Koninklijke Dwaasheid aan de club Asiento. Op het toneel zien wij Loge-lid Siegfried Rigaud voor Leonards Band, op de voorgrond v.l.n.r. (half zichtbaar) Ph. de Jongh, Prins Ali Babu, Ir v. Vugt en de neef van de Prins, Robert Wagner.

(Vervolg van pag. 1)

Met U begroeten wij dus de vorst der Dwaasheid, die enige dagen hier de scepter zal zwaaien. Het is goed dat wij in het ernstige dagelijkse leven de dwaasheid zien kunnen en als gij ernst maakt met de dwaasheid zult gij het spiegelbeeld geven van dwaasheid van veel ernst.

Maar o dwaze vorst, dan moet gij ernst maken met de dwaasheid en wie kan dat langer volhouden dan een paar dagen.

Er zijn soms grote dingen gebeurd onder leiding der dwaasheid. Was 't niet de rijke koopmanszoon Franciscus, die de draak stak met de ernst van de medeburgers van Assisië. En toen hij ernst maakte met de dwaasheid bracht hij een sociale en religieuze omwenteling teweeg. En de ernstigen noemden hem toen een dwaas en de dwazen noemden hem ernstig.

Laat de dwaasheid U dan goedgunstig zijn Vorst en Uw korte dagen vullen met stralende vrolijkheid.

Tot morgen wachten geeft maar spijt!

Het mocht geen mens ooit baat bezorgen te wachten tot de dag van morgen.

Maar dan ernst met de dwaasheid en laat de dwaasheid vrolijk zijn.

Prins Carnaval, Zot der Dwaasheid en Jolijt, beantwoordde de speech van Z.E. de Gouverneur als volgt:

„Mijn waarde andere neef"

„Tot u waarde oudere neef, wend ik mij met dankbare erkentelijkheid voor de Vorstelijke wijze waarop Gij mij thans heeft ontvangen. Na het bestuur over dit Zottenparadijs te hebben aanvaard was het mijn eerste plicht, U, o, grootmogende heer een beleefdheidsbezoek te brengen voordat ik mij aan de volke toon. Voor uwe toespraak zeg ik u hartelijk dank, moge ook U in uw dagelijks bestier even veel aanhankelijkheid tegenkomen als ik dat doe gedurende mijn koddige gezagsperiode.

Het treft mij dat Gij uw agrarisch enthousiasme in uw contrijen niet onder stoelen of banken hebt willen steken evenmin als uw voorliefde tot melk en hare productie.

Moge het gehele jaar dat nog voor de boeg is even vrolijk en gelukkig zijn als deze Carnavalsnachten waarin ik mijn thans verdiepen ga. Ik dank u voor uw goede voorbeeld aan het stom publiek dat nog niet in voldoende mate aan de viering van de voorvastendagen wil deelnemen. Het is te hopen dat velen U zullen volgen en dat zij in deze daad van uwe zijde een reden meer zullen zien om niet achter te blijven doch eendrachtig deel te nemen aan de verbreiding van de Carnavalsgedachte. Moge de Carnavalsvreugde zo hoog oplaaien dat zij het rossig avondrood dat onze nachten kleurt zal evenaren.

„....met de gouden patia ranken!"

Als blijk van mijn genegenheid zal ik u nu verheffen tot Bomba in de orde van de Pipiti'i Tamarijn met de gouden patiaranken".

De toespraak van Alberto de Zesde ging gepaard met allerlei gebaren en de toon waarop hij sprak wekte de lachtlust op van de Gouverneur en Loge-leden.

Er volgde nog een kort maar gemoedelijk gesprek tussen de Prins en de Gouverneur en er werd natuurlijk geklonken met heerlijke champagne.

Luidruchtiger dan de aankomst was het vertrek van de Hoogste der Zotten. Met een luid getetter op zijn trompet, vertrok Prins Carnaval weer, nu naar Otrabanda, voor een rondrit.

Standbeeld

Tegen zes uur vond op het Wilhelminaplein een onthulling van een standbeeld plaats. Prins Alberto richtte zich hier eerst tot het publiek en zeide dat nu hij van de Gezaghebber alle macht over gekheid heeft ontvangen en een beleefdheidsbezoek heeft afgelegd bij Z.E. de Gouverneur, het nu eindelijk tijd is dat hij zich tot zijn volk richt. De Prins verklaarde nu van alles te kunnen beloven maar het kan niet uitgevoerd worden daar de „dagen van pret" slechts enkele dagen duren.

„Maar na mij komen anderen", zo zei Ali Babu.

Hij beloofde Otrabanda dat het verkeer wordt omgelegd, alsmede dat er een Postkantoor komt. Punda huilt voor een Hospitaal, dus ook hier moet een oplossing worden gevonden. „Ja, ik weet het", riep de Dwaze der Dwazen uit: „Ik maak van het Postkantoor een Hospitaal voor Punda en voor Otrabanda maken wij het Hospitaal een Postkantoor! En om bovendien nog te bewijzen dat Otrabanda geen kolonie is van Punda, vaardig in een decreet uit dat alle bewoners van Otrabanda gratis naar Punda mogen gaan, maar die van Punda moeten betalen om over de brug te passeren. Esaki mi ta yama deposito! Que viva un pueblo y que viva el Carnaval!"

De Zot deed nog een beroep op het volk om mee te doen aan het Carnaval en alle zorgen voor enkele dagen te vergeten. Daarna vond de onthulling plaats van het standbeeld van de Prins, dat op Dinsdagavond om twaalf uur precies zal worden verbrand.

De Prins trok zich na onthulling terug in zijn Residentie Chobolobo tot de avond om dan het grote bal in deze club te openen.

Bezoeken

Tegen tien uur kwamen in de residentie de 17 Marsbewoonster weer aan met hun „flying saucer". De club was intussen goed gevuld met eilandbewoners en — voor het grootste gedeelte — met toeristen van de „Olympic", welk schip tot drie uur zou binnenblijven. De „Marcian Girls" voerden hun rituele dans weer op voor de Prins. Het was duidelijk dat het in de smaak viel van de toeschouwers. Een daverend applaus was het bewijs ervan. De prins en zijn gevolg trokken nu met de Marsbewoonsters naar de club Asiento, waar eveneens een show zou worden gegeven. Het is jammer dat wij het hebben moeten constateren, maar in deze club waren nog geen tien gemaskerden of verklede personen. Het leek hier ondanks de gezellige stemming die er heerste meer op een gewone dansavond.

Prins Ali Babu bracht dit dan ook in zijn speech tot uitdrukking. Maar hij zorgde er ook voor dat eenieder zijn lachlust kon bevredigen. De stemming werd nóg beter door het vrolijke gedoe van Ali Babu.

Met Ir. F.C.L. van Vugt had hij slecht een kort gesprek, toen riepen zijn Prinselijke plichten hem elders en wel op de dansvloer, waar hij, na de rituele dans van de 17 schonen, met deze 17 ging dansen. En hoe!

Het liep tegen half twaalf toen de Carnavalsstoet weer afscheid nam van Leonards Band en club Asiento en naar de Curaçaose Sport Club op Scharloo snorde.

Hier werden zelfs de stoutste verwachtingen van Prins Carnaval overtroffen. Want hier werd Carnaval gevierd zoals het hoort, een Carnaval zoals nog nimmer op Curaçao behalve in CSC werd meegemaakt. De hele club hing vol met guirlandes etc. en de niet-verklede personen kon men op de vingers tellen. Maar het aantal gemaskerden was niet te schatten.

De Mars-meisjes gaven op hier een voorstelling van de rituele Mars-dans.

Het liep tegen één uur toen de Prinselijke stoet weer in de residentie Chobolobo terugkeerde. Onder luid gejuich werden de leden ontvangen. Doy's band was beter dan ooit en speelde dat de stukken er af vlogen. Het was er stampvol. Deze drukte hield aan tot half vijf in de morgen. Toen pas begonnen er verschillenden weg te druppelen.

Het is een denderend succes geworden, deze Carnavalsavond.

De optocht

Hoe goed het feest in CSC en Chobolobo echter ook geweest is, het hoogtepunt **van het Carnaval is ongetwijfeld wel de optocht geweest**, gistermiddag.

Om tien over drie vertrok de Prinselijke Praalwagen, een ontwerp van Sjaak Hermelijn, een groot Champagneglas voorstellend, vanaf het Rif. Met de Ruiterij voorop, daarachter een steelband, trok de Prins, heerlijk in zijn „glas" zittend door de stad. Achter hem kwam later het Cuarteto Alegre. Via de Roodeweg ging het door de Breedestraat (O) en Breedestraat (P) naar het Julianaplein, waar de ontbinding van de stoet plaatsvond.

Het is, ondanks het feit dat er dit jaar minder praalwagens in de stoet meereden, naar onze mening goed gelopen. En de reden? Wel, met een Prins zoals Alberto Badaracco, de man die het gehele volk op zijn hand heeft, moet zoiets slagen. Er was een grote menigte op de been, groter dan in 1954, die de Prins spontaan en enthousiast toejuichten.

De optocht verliep vrij vlot, er waren geen haperingen. Jammer alleen was, dat er beduidend minder wagens meereden.

De praalwagen van CSC mocht er weer zijn, de grote bal en kegels, met de aardige bezetting van meisjes en jongemannen, trok sterk de aandacht.

De „Fying Saucer" met de Marsbewoonsters was eveneens zeer leuk. Heel Curaçao is gisteren uitgelopen om deze grootse optocht te zien, ook zagen wij vele toeristen die druk bezig waren met camera's en filmtoestellen. Ontelbare foto's zijn er gemaakt, allen even goed.

Een der fraaiste praalwagens welke in de carnavalsoptocht te zien waren, was zeker die van het „wijnglas" met daarin Prins Carnaval, die vanuit zijn verheven hoogte neerblikt op zijn Marsianen-danseresjes. De neef van de Prins Robert Wagner reed eveneens mede in deze ere-wagen.

De Grundig-wagen leverde het bewijs van de goede Grundig Radio's door enkele toestellen op de wagen ten toon te stellen en te laten spelen.

De „21" groep danste onvermoeid, trouwens, zelfs enkele Logeleden namen op een gegeven ogenblik een aardige dame bij de band en dansten er mee op straat.

Prins Ali Babu zelf greep steeds naar zijn trompet en blies dan de mooiste liederen. Het moet gezegd worden, de stemming zat er gisteren goed in. Dit geeft hoop voor het volgend jaar. Het moet mogelijk zijn een Carnaval op Curaçao te organiseren waaraan ieder meedoet.

De Prinselijke wagen vertrok van het Julianaplein naar de residentie Chobolobo waar de Loge en de lijfwacht zich verspreidde.

Pleinfeest

Het eerste Pleinfeest werd gisteravond door het Conjunto „Los Kortyños" op het Wilhelminaplein met veel enthousiasme geopend. Er waren echter niet veel Carnavalvierders op komen dagen die wilden dansen. Een groep van dertig a veertig, later iets meer, vond dit blijkbaar helemaal geen bezwaar. De danser(ster)s draaiden en stapten er lustig op los en zij leken onvermoeid. Tegen negen uur kwam **Zijne Zottelijke Dwaasheid Prins** Alberto de Zesde zelf eens polshoogte nemen en hij maakte van de gelegenheid gebruik om enige dansjes te maken. De microfoon gebruikte hij om het volk op te wekken om het volgend Carnavalsjaar toch vooral in groteren getale mee te doen aan de vijfdaagse dolle festiviteiten.

Hij hoopte dat diegenen, die van het Carnaval houden, de volgende Prins evenveel steun en medewerking zullen verlenen als hij tot nu toe heeft ondervonden.

Naar de Thomasclub

Het bezoek van Prins Alberto aan het Pleinfeest kon echter niet te lang zijn, aangezien er nog meer op het programma stond. Terug ging het naar Marsiaantjes reeds wachtten om met de residentie Chobolobo, waar de de Prins mee te gaan naar de St. Thomasclub, die ook feest had en de Prins voor een bezoek aan de club had uitgenodigd.

Ook hier was de ontvangst geweldig, voorzitter De Rooy wachtte de Prins en zijn gevolg reeds op en geleidde hen naar binnen. Hij sprak een kort woord uit tot Zijne Koninklijke Dwaasheid. De Mars-bewoonsters gaven in de St. Thomasclub ook hun rituele dans ten beste en ook hier was een daverend applaus het bewijs dat de aanwezigen het appreceerden. Het bezoek van de Prins, met gevolg en lijfwacht aan de St. Thomasclub werd bekrachtigd met een heerlijk glas champagne.

Tegen twaalf uur toog het Dwaze Gezelschap weer naar de residentie waar men om twaalf uur precies de verjaring vierde van de „aanvoerdster van de Mars-bewoonsters", Mej. Rosa Pinto. Dat deze van alle kanten werd gefeliciteerd, behoeven wij nauwelijks te vermelden. De champagne uit de Prinselijke wijnkelder — die deze dagen goed is aangesproken — beklonk hier de beste wensen van Rosa Pinto.

Op de muziek van Doy's band „Lirico Antillano" (Habla Doy) bleef men daarna nog even gezellig dansen.

NAAR NEDERLAND

W'stad. — Met de „Oranjestad" gingen naar Nederland fam. I. Bakker-v.d. Ven en 3 kinderen, fam Mevr. A. v. Bokhorst-Boots, fam. B. Bos-Boering en 2 kinderen, fam. A. Brekelmans en 2 kinderen, Hr J.P.M. Brouns, fam. W. Curvers-Welten en zoon, Mevr. E. S Egtberts-Klasen, Hr. N.J. Egtberts, Hr H.H. Egtberts, fam. P. De Haan-v Eyk en zoon, Mej. H. E. Henriquez, fam. D. Hoogvliet-v.d. Pijl en 4 kinderen, fam. J. M. J. Keegel en 2 kinderen, fam. W. Kamps-Willems en 4 kinderen, fam. M. Korvin-Smits en 2 kinderen, Hr. H. Kouwenberg, fam. A. Molenaar-v.d. Bos en dochter, Hr. J. H. van Muyden, fam. R. Overdijk en dochter, Hr. J. Roos, fam. M. Uitterhoeve-de Valk en zoon, fam. C. Vos en dochter, fam. L. de Vos en dochter, fam. C. Vriend en dochter, fam. A. Wams-Grace en dochter, Hr. M. A. G. Brazao, Hr. J F. van Rheenen, Hr. J. F. F. Albek, Hr. M. J. Rijke, 15 mariniers en 3 man vlootpers. Kon. Marine.

Van Aruba vertrokken fam. Hr. en Mevr. A. M. v. Kimmenaede en 14 mariniers.

Tevens zullen in verdere aanloophavens nog embarkeren: **La Guaira:** fam. D. v. Woerkom en 5 kinderen.

Het verkeer en zijn moeilijkheden

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gedurende het weekend 3 P.V.'s, behandelde 8 lichte en 1 flinke aanrijding.

Op het kruispunt Julianadorp Jan Noorduynweg botste op Zaterdagmorgen twee personenauto's tegen elkaar op. De oorzaak is gelegen in het feit dat de bestuurster van personenauto die uit Julianadorp kwam, aan het verkeer van rechts geen voorrang verleende. De schade bedraagt ongeveer f 1000,—. Nog een aanrijding ten gevolge van het niet verlenen van voorrang vond plaats op de Schottegatweg—Churchillweg, hier bedraagt de schade echter f 1500,—.

Recherche

Willemstad. — De vrouw L.V., woonachtig in Otrabanda deed aangifte van diefstal van wasgoed dat van haar waslijn was weggenomen.

In de Ansinghstraat zag J.M.B. hoe G. zijn pantalons, zakdoeken etc., wegnam. G. had het hangslot van zijn huis met een schroevendraaier losgemaakt en zich zó de toegang verschaft.

R.B. deed aangifte van diefstal van zijn auto-antenne, die van zijn wagen achter het West-End theater geparkeerd was weggenomen.

Op het Dominicuscollege werd een deur open aangetroffen. Het hoofd van de school heeft tesamen met de recherche een onderzoek ingesteld. Er wordt niets vermist, maar wel is er een schrijfbureau doorzocht.

A.S. deed aangifte van diefstal van zijn polshorloge dat uit een badhok op Vaersenbaai werd weggenomen.

Onder-Inspecteur Molly praktizijn

Willemstad. — Na zes jaar studeren heeft onze bekende stadgenoot Onder-Inspecteur Molly van de Verkeerspolitie eergisteren met succes examen afgelegd voor praktizijn. Ch. Molly studeerde met behulp van de heren Mr. De Haseth-Moller, Mr. Powel, Mr. Dr. van Ginsbergen en candidaat notaris Wallien. Deze studie duurde vier jaar. De laatste twee jaar studeerde hij zelf terwijl repetities werden gehouden onder leiding van Mr. Powel en Mr. Eleonora. De commissie bestaande uit de Procureur-Generaal Mr. J. A. J. Ellis, Mr. Powel, en Mr. Immerzeel, nam met succes examen.

Naar Mevr. Molly ons mededeelde zal haar echtgenoot voorlopig niet uit politiedienst gaan. Het is een prachtig resultaat dat na zes jaren studie is behaald en de „Amigoe" biedt de kranige Onder-Inspecteur dan ook haar welgemeende gelukwensen aan.

De „van Speyk" is, gelijk wij reeds wisten te melden, de haven van den Helder binnengelopen. Aan boord van het schip bevond zich het scheggenbeeld „De Loden Verrader", dat op mysterieuze wijze ontvreemd werd. Enkele medeplichtigen met het ontvreemde beeld voor de fotograaf.

Ben Gurion wordt min. van defensie van Israel

Londen. — Radio Israël deelt mede dat David Ben Gurion heeft toegestemd de portefeuille van defensie te beheren. De minister van Defensie, Pinhas Lavon, is afgetreden. Ben Gurion trad vijf jaar na de stichting van Israël af als premier om zich als kolonist in de woestijn Negeb te vestigen.

„Rule Brittania"

Londen. — Een grote levensmiddelenzaak in Londen heeft een vaste klant, een Amerikaan, die uit Los Angeles per telefoon en telegram levensmiddelen bestelt, waaronder verse tong en korhoenderen. Zijn bestellingen beliepen in twee weken tijds NAf 75, maar zijn rekeningen voor telefoon-, telegram- en bestelkosten bedroegen ongeveer Naf 4.425. Zijn leveranciers, die verbaasd zijn over de bestellingen, zijn nog meer verwonderd over zijn telegrammen, die eindi-

De Heer en Mevrouw
P. DE HAAN-GOILO
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon:
HENRY PETER JOSEPH
Westeinde
Ziekenhuis
Den Haag, 20 Februari 1955.

Herderlijk schrijven....

Vervolg van pag. 1

wereldse opvoeding die men hun thuis geeft en die dikwijls tot losbandige vrijheid voert. Daarom hoort men zo dikwijls de ouders over hun kinderen klagen, maar ook de kinderen over hun ouders. Kerk en maatschappij echter hebben over beiden te klagen!

Moeten Wij U ook nog wijzen op de ontstellende overtredingen op zedelijk gebied? Terwijl de zonde van onkuisheid niet eens genoemd moest worden onder christenen, moeten Wij tot onze grote droefenis constateren dat nooit tevoren de onzedelijkheid in woord en daad, in kleding, en verleiding zich zó onbeschaamd aan het publiek heeft vertoond als in onze dagen. Men moet zelfs de klacht vernemen, dat reine onschuld ook bij daglicht niet meer veilig is op onze straten en openbare wegen.

Om geldelijk gewin haalt men buitenlandse elementen binnen, als waren zij koopwaar, om daarmede handel te drijven voor de zonde des vleses. De band van heilig huwelijk verbreekt men tegenwoordig, als gold het een overeenkomst voor tijdelijk genoegen, terwijl ook het vredig geluk van vele huisgezinnen wordt stukgeslagen omwille van zondig vermaak. Ja, er zijn thans bij ons méér Magdalena's dan ooit, maar niet als die boetvaardige en berouwvolle van het Evangelie. Ook méér verloren zonen, doch niet dezulken die opstaan om naar God hun Vader terug te gaan, maar van dien aard dat zij, hoewel in hun geestelijke armoede verlangend naar het brood van het huis huns Vaders, zich toch met onwaardige spijs blijven voeden.

Is het niet droevig, dat door dit alles ons gelovig volk het beeld vertoont van een vijgeboom met veel dor loof en weinig vrucht? Dat het gelijkt op een wijngaard, die wilde druiven voortbrengt in plaats van enkel smakelijke druiven, die men zou verwachten wegens de liefdevolle zorg die Jezus er aan gegeven heeft en de bevloeiing met Zijn eigen kostbaar Bloed? Het is alsof we Hem dan ook horen klagen met de profeet Isaias: „wat was er méér voor mijn wijngaard te doen, wat Ik misschien heb verzuimd?" (Is. 5,4).

Beminde Broeders en Zusters. Wij hebben U vrijmoedig de harde waarheid gezegd uit liefde voor uw geluk en vrede, want daarvoor is uw Zaligmaker aan het kruis gestorven. „In Hem bezitten we de verlossing door Zijn Bloed, de vergiffenis der zonden naar de rijkdom Zijner genade" (Ephes. 1,7). Dankbaar moeten we met St. Paulus uitroepen: „gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in Christus gezegend heeft met allerlei geestelijke zegening uit de hemelen" (Ephes. 1,3).

Bezint U daarom in deze vastentijd op uw geluk van kinderen Gods te zijn en erfgenamen met het eeuwig geluk in de hemel. Bezint U op de gehoorzaamheid, die gij als kinderen Gods aan uw hemelse Vader verschuldigd zijt. Erkent Zijn rechten als God en Vader, en erkent ook uw plichten als Zijn kinderen. Want kinderen van God zijt gij en God is uw Vader, wijl Hij U uit het niet heeft geschapen en Zijn eigen Zoon heeft gezonden in de gedaante van het zondige vlees, teneinde U te redden uit de zonde en wederom Zijn Geest in U te doen wonen door de genade. „Allen toch, die door Gods Geest worden geleid, zijn kinderen Gods" (Rom. 8,14).

Troostrijk en hoopvol zijn dan de woorden van St. Paulus, als hij zegt: „zo in u woont de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen ten leven verwekken door Zijn Geest, die in u woont" (Rom. 8,11). Doch diezelfde Apostel waarschuwt ook ernstig: „zo ge leeft naar het vlees, zult ge sterven; maar zo ge door de Geest de werken van het lichaam doodt, zult ge leven" (Rom. 8,13), want „wie vleselijk zijn, kunnen God niet behagen" (Rom. 8,8).

„Moge de God van onze Heer Jezus Christus, de Vader der glorie, u een geest van wijsheid en openbaring verlenen, opdat ge Hem moogt leren kennen. Hij verlichte de ogen van uw hart, opdat ge moogt inzien, welke de hoop is, waartoe Hij u geroepen heeft; welke de rijkdom der glorie is, die Hij aan de heiligen als erfenis schenkt, en welk de overweldigende grootte der kracht is, die Hij ons, gelovigen ten dienste stelt" (Ephes. 1,17-19).

Beminde Broeders en Zusters. Omdat Wij weten van uw geloof in de Heer Jezus en van uw liefde voor alle Heiligen, smeken Wij U de voorspraak van de lieve Moeder Gods en van alle Heiligen in te roepen om sterk te staan in uw geloof en dit in uw leven door uw daden te tonen. Uw gedrag zij overeenkomstig uw sterk geloof. Alsdan zal uw erkende godsdienstige inborst U tot heil en zegen strekken in dit leven, maar ook een onderpand zijn voor uw toekomstig eeuwig geluk.

Laat niet na met vurig geloof te bidden voor de heiligheid van de Katholieke Kerk en voor de Paus, de Plaatsbekleder van Christus op aarde. Gedenkt in uw gebed onze geliefde Koningin en het Koninklijk Huis. Bidt ook voor uw geestelijke en wereldlijke Overheden, bidt voor de vrede op aarde.

En zal deze Onze Herderlijk Brief worden voorgelezen in al le kerken en kapellen, waarover een Rector is aangesteld, op Zondag Quinquagesima.

Gegeven te Curaçao op de feestdag van St. Paulus' Bekering, de 25e Januari 1955.

Frater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt,
Titulair Bisschop van Acholla,
Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen.

VASTEN- en ONTHOUDINGSWET voor het APOSTOLISCH VICARIAAT van de NEDERLANDSE ANTILLEN

Volgens de laatste Bepalingen van de H. Stoel, het Kerkelijk Recht en de Bijzondere Volmachten, Ons Verleend, is voor het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen, de Vasten- en Onthoudingswet, als volgt:

1°. Zij die krachtens hun leeftijd tot vasten gehouden zijn, d.w.z. al degenen, die hun 21e jaar voleind hebben en hun 60e jaar nog niet zijn ingetreden. — en zij die tot onthouding verplicht zijn, d.w.z. al degenen die hun 7e jaar voleind hebben, zijn verplicht tot:

a) **Vasten zonder Onthouding:** op Quatertemper Vrijdag in de Advent, — op alle Woensdagen in de Vasten en op Witte Donderdag;

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd te gebruiken; bij deze maaltijd is het echter geoorloofd vlees te eten.

Zij, die niet behoeven te vasten, mogen meermalen daags vlees gebruiken.

b) **Vasten en Onthouding:** op Aswoensdag en alle Vrijdagen in de Vasten.

Op deze dagen is het verboden meer dan één volle maaltijd, en vlees of vleessaus te gebruiken.

c) **Onthouding zonder Vasten:** op de Vigilies van Kerstmis, Pinksteren, Ten Hemel-opneming van Maria en Allerheiligen.

Op deze dagen is het alleen verboden vlees en vleessaus te gebruiken.

2°. Krachtens Apostolische Volmacht zijn in de Vasten- en Onthoudingswet gedispenseerd, behalve op **Goede Vrijdag:**

a) Militairen, die gebruik maken van de militaire keuken, en politie-personeel in actieve dienst, alsmede hun inwonende familieleden;

b) Zeevarenden en allen, die op reis zijn, voor zover zij beschouwd kunnen worden tot ons geestelijk rechtsgebied te behoren;

c) Arbeiders, die gewoonlijk zware en gevaarlijke arbeid te verrichten hebben, alsmede hun inwonende familieleden en dienstboden;

d) Inwonende familieleden en dienstboden van de huisgezinnen, waarvan vader of moeder niet katholiek is.

3°. Wie van deze dispensatie gebruik maakt, is niet verplicht in plaats van de vasten en onthouding andere werken van boetvaardigheid te verrichten.

Echter sporen Wij allen aan, door gebed en boete en goede werken, vooral ook door zich te onthouden van vermakelijkheden, aan te vullen, wat aan hun boete ontbreken.

Chobolobo-beroemdheid gaat ons verlaten

Willemstad. — De op geheel Curaçao bekende Kees Kinnigen, die in de keuken van Chobolobo zo lang de scepter zwaaide, gaat ons verlaten. Het is met grote spijt dat wij hem binnenkort aan het eind van de maand, zien vertrekken. Kees Kinnigen gaat als chef-kok naar Aruba, waar hij in het Strand Hotel zal gaan werken. Zoals wij reeds meldden is dit hotel in andere handen overgegaan en is het nu eigendom van de NV Hotelmaatschappij Aruba.

Kleine Kees — met grote daden — is in Juli 1949 op Curaçao gekomen en hij begon in de bekende Asiento-keuken te werken. In 1950 kwam Kees in dienst bij de heer Cornelis Koreman. Eerst berustte Chobolobo's keuken onder hem, later kreeg hij het eens zo bekende Old Dutch erbij nog weer later had hij weer alleen Chobolobo voor splitsing van de zaak.

Eenieder weet, dat Kees vele party's heeft verzorgd en wel op prima wijze, zodat wij hier niet veel meer over behoeven te zeggen. Deze „kei" op culinair gebied heeft heel wat staal... bewijs van zijn kunde geleverd. Curaçao verliest in Kees een ...

In het Strand Hotel kan men nu binnenkort genieten van de kunsten van onze Kees, die samen met manager G. Vergeer, oud-manager van Piscaderabaai, de gasten van het Arubaanse hotel gaat verwennen. Een geheim mogen wij nog wel verklappen, n.l. dat Kees over enkele maanden in het huwelijksbootje zal stappen. Wij wensen Kees een gelukkige huwelijksvaart toe op Aruba en veel succes op ons nabuureiland.

De zet van Amsterdam

Willemstad. — De PCJ heeft gisteren de Amsterdamse zet doorgegeven als antwoord op Curaçao c7—c5. De Amsterdamse zet luidt Pg1—f3.

Jeugd-wandelmars

Willemstad. — Zaterdagmiddag namen 126 kabouters deel aan de wandelmars, welke vooruitloopt op de officiële viering van de Lord Baden Powell-dag. De startplaats was Dam Negropont, de deelnemers kregen een vragenlijstje mede, waarin hen bepaalde vragen gesteld werden. Na afloop van de mars was er in Rust & Burgh gelegenheid om de vragen in te leveren. Voorts moesten de diverse groepen verschillende sprookjes in beeld brengen en met behulp van crêpe papier de diverse figuren in beeld brengen.

De prijs voor deze interessante prijsopgave viel ten deel aan de groep Sufisant, de tweede prijs ging naar de Mundo Nobo-groep.

TOM POES EN DE SPIEGELAAR

2143 — Het was een tijdje later, dat heer Bommel en Tom Poes eindelijk weer thuis kwamen. De bediende Joost opende de deur van slot Bommelstein met een ingetogen glimlach.

„Goede dag, heer Olivier!" sprak hij hartelijk. „Welkom! En u ook, jonge heer! Ik hoop, dat u een aangename reis hebt gehad, met uw welnemen!"

„Dank je wel, Joost!" zei heer Ollie. „Ik zou de reis liever leerzaam en nuttig noemen dan aangenaam. Ik ben een ander heer geworden; ik ben als herboren als je begrijpt wat ik bedoel."

„Prettig dat te horen, als u mij toestaat", hernam de trouwe knecht. „En als ik het mag zeggen, er is bezoek voor u. De markies de Barneveld heeft zo juist belet gevraagd."

Heer Bommel trok de wenkbrauwen op en stapte zijn kamer binnen. En ja, daar stond de edelman hem op te wachten. Hij zag er zorgelijk en wat verouderd uit en de wallen onder zijn ogen getuigden van doorwaakte nachten.

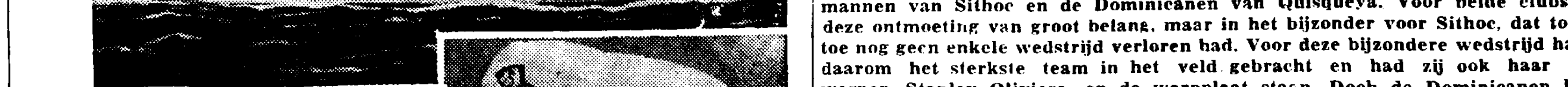
„Ah, mon ami!" riep hij uit. „Ik kom u spreken over een belangrijke aangelegenheid. Ik heb nog eens nagedacht over het ongeluk, dat ons beiden getroffen heeft en ik wilde u voorstellen een eis tot vervolging in te dienen!"

„Ha, markies!" riep heer Bommel. „Ik weet niet waar U het over hebt. Welk ongeluk bedoelt u?"

De edelman zuchtte. „De diefstal van onze spiegelbeelden!" zei hij gesmoord. „Ik ga daar zeer onder gebukt. Ik persoonlijk was zeer aan die weerkaatsing gehecht. Parbleu! Ik gevoel mij in mijn mogelijkheden als aristocraat beknot! En daar u er wel net eender over zult denken, wilde ik voorstellen...."

Heer Bommel wenkte afwerend en stelde zich glimlachend voor een spiegel op. „Welke diefstal van spiegelbeelden bedoelt u?" vroeg hij.

S.S. „Homeric" in onze haven

Willemstad. — Gistermorgen brachten wij een bezoek aan het ss. „HOMERIC", een Amerikaan gebouwd en Italiaans herbouwd passagiersschip, waarvan de firma S. E. L. Maduro & Sons agente is. Onder de aanwezigen zagen wij de heren B. Maduro, F. de Windt, de heer Wessels van de shipping department, Dovalle, Evertsz en James Leander van de touristen-commissie.

De Homeric werd in Quincy, Mass in 1932 gebouwd. Gedurende 10 jaar had het schip op de Pacific gevaren en werd daarna door de Home Lines opgekocht. In de Todd Shipyards in Alemeda te California werd het voorzien van nieuwe ketels, turbines, power plants en geheel airconditioned. Daarna werden in Monfalcone in Italië de cabines omgebouwd in prachtige en comfortabele luxe-hutten. Het schip heeft een lengte van 639 en een breedte van 79.3 voet. De tonnage bedraagt 26.000 ton en de maximum snelheid is 24 knopen. Het is op 11 Febr. vanuit New York vertrokken voor een 18 daagse trip naar West Indië en Zuid Amerika. Aan boord is er een zwembad en de randen hiervan zijn mooi betegeld. Ook bevindt zich juist tegenover het zwembad een bar, die zeer modern is ingericht. De hutten, zowel luxe als touristenklasse zijn ruim en erg comfortabel ingericht. Zo zagen wij er 3 persoons hut waarin drie opklapbedden waren, die met één handbeweging kon worden omgezet in canapé's. Aan bergplaats ontbreekt het ook niet, want in de wanden zijn er kasten en laden aangebracht. De eerste klasse lounge is op zijn Grieks gedecoreerd en voorzien van prachtige bronzen pilaren, die ons de indruk van een kasteel gaven. Het theater, dat zowel voor kerkdiensten als voor cinema dient, is erg modern ingericht en biedt plaats aan een groot aantal mensen.

Captain Giovanni Ruffini

Op zijn sterkst

Dominicanen-niet onder de indruk-overspelen Sithoc

Willemstad. — In ons blad van Zaterdag jl. maakten wij onze lezers bekend, dat de honkbalwedstrijd van Zondagmorgen zou gaan tussen Lucky Strike en Three Horses. Doch op het alllerlaatste moment kon deze ontmoeting, die zeker een titanische strijd beloofde te worden, geen doorgaan meer vinden, daar de twee beste spelers van Lucky Strike, met name Thomas Wilson en „Chiquitin" Gregorius voor oefening naar Aruba moesten. In plaats hiervan kregen de honkballiefhebbers evenwel te genieten van een aardige strijd tussen de Collegemannen van Sithoc en de Dominicanen van Quisqueya. Voor beide clubs was deze ontmoeting van groot belang, maar in het bijzonder voor Sithoc, dat tot dan toe nog geen enkele wedstrijd verloren had. Voor deze bijzondere wedstrijd had zij daarom het sterkste team in het veld gebracht en had zij ook haar beste werper, Stanley Oliviera, op de werpplaat staan. Doch de Dominicanen lieten zich door dit alles niet afschrikken en gaven een goede partij ten beste, hoewel hun negental er een beetje-gehavend uitzag door het gemis van enkele goede spelers.

Three Horses alleenheerser

Later vernamen wij, dat de voorgeschreven oefening toch geen doorgang meer kon vinden, vanwege de grote Carnavalsdrukte, die er op Aruba zou heersen.

De eerste 3e innings verliepen in een vlot tempo en gaven een gelijkopgaande strijd te zien, waarbij er aan beide kanten geen punten vielen. De beide werpers Stanley Oliviera (Sithoc) en de kleine Nefe Bustamante (Quisqueya) waren in zeer goede vorm. Het scheen alsof zij met elkaar een weddenschap waren aangegaan wie het minste aantal honkslagen zou worden toegediend. De slagmannen werden, hetzij door de opworpen, hetzij door goed werk van de veldspelers achter elkaar uitgeworpen. De werper van Quisqueya kreeg weliswaar een paar honkslagen honkslagen te incasseren, doch Sithoc wist er gebruik van te maken. Die van Sithoc daarentegen kreeg pas in de 5e inning zijn eerste toegediend.

In de 4e inning begon Sithoc zich wat los te maken uit de stevige greep der Dominicanen, waarbij Dico Elmondalek het eerste punt wist te scoren. En na een stomme fout van de 1e honkman van Quisqueya, Santiloma, waarbij hij een prachtig dubbelspel door het laten vallen van de bal, om zeep bracht, sloeg Sulbaran (tevens de beste slagman van de morgen: 4—3) honkloper Otiz Minguel naar binnen: 2—0 voor Sithoc.

Doch de pret van Sithoc was slechts van zeer korte duur, want in de slagbeurt van de tegenstander wist deze de stand op gelijke voeten te brengen, toen op een onnozele slagbal van Limbal de kortestop Sulbaran de bal kwijt raakte, waarop Nefe Bustamante, op het 3e honk aangeland, de gelegenheid schoon zag binnen te komen. Hierna beging ook de middenvelder Da Costa Gomez de kapitale fout om een hoge slagbal van Pedrito Reite te laten vallen, waarop ook Trinidad wist te scoren: 2—2.

Zoals wij reeds zeiden, kreeg werper Oliviera pas in de 5e inning de eerste honkslag te incasseren, gevolgd door een paar meer. Sithoc, dat met alle geweld — en ook wel zeer begrijpelijk — deze wedstrijd tot een goed resultaat wilde brengen, zag direct uit welke kant het gevaar dreigde en haalde onmiddellijk Oliviera van de werpplaat weg en plaatste haar bombardier Jacquito Martijn ervoor in de plaats. Intussen wisten de Dominicanen de drie honken te bezetten met slechts 1 uit, doch de Collegemannen wisten zich schitterend uit deze hachelijke positie te redden, vooral door toedoen van haar werper en de 3e honkman Moreira, die met een moeilijk hanteerbare slagbal de slagman toch op het 1e honk wist uit te maken.

In de 7e inning nam Sithoc weer de leiding in handen. Met niemand op de honken sloeg Sulbaran met een thuisslag zijn club 1 punt rijker: 3—2.

Doch in deze ining kwam Quisqueya er weer bovenop, toen Pedrito Schotborg met een zeer hoge slag in de handen van de middenvelder, honkloper Mau Asam in de gelegenheid stelde toch te scoren. Op een foutieve opvangst van middenvelder Oliviera, kon Nefe Bustamante er 4—3 van maken.

Haar grootste kans van de dag kreeg Sithoc in de 8e inning, toen zij honklopers Martijn op het 3e en Mirto Calvo op het 2e had, welke laatste intussen als loper voor Elmondalek was ingevallen. Op een slag in het binnenveld kwam Jacquito naar binnen aanzetten, maar werd prompt gestuit met een worp naar het thuishonk. Dan maar weer naar het 3e honk terug, doch hij werd gevangen in een net van spelers, waaraan geen ontkomen meer mogelijk was. Intussen was ook Calvo van het 2e naar het 3e honk komen overlopen, maar nadat Chaquito verstrikt in het net geraakte en als tweede slachtoffer viel, werd ook Calvo als derde uitgeschakeld: een prachtige safe en dubbelspel van de Quisqueyanen.

In deze inning waren alle illusies op zege van Sithoc verkeken, toen de Dominicanen door stevige honkslagen nog 2 punten wisten te scoren, waarmede zij de stand op 7—3 brachten in hun voordeel.

Zonder dat Sithoc er nog iets uit de resterende 9e inning wist te halen, kwam er een eind aan deze tamelijk goede en spannende wedstrijd met een 7—3 zege voor Quisqueya, dat zeker heel blij was met haar eerste overwinning in twee wedstrijden in de eindpool.

Three Horses troont thans alleen als heerser op het fluweel met 1 gespeeld en tevens ook 1 gewonnen. Sithoc 2 gespeeld en 1 gewonnen; onderaan staan de kampioenen van Lucky Strike met 1 gespeeld en 1 verloren.

Eindstand

Verenigingen:	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Sithoc:	0	0	0	2	0	0	1	0	0
Quisqueya:	0	0	0	2	0	0	2	3	

Sithoc: 8 honkslagen, 7 fouten en 3 punten; verliezende werper Jacquito Martijn.

Quisqueya: 5 honkslagen, 4 fouten en 7 punten; winnende werper Nefe Bustamante.

Boek en Plaat

Willemstad. — Verschenen is de nieuwe uitgave van „Boek en Plaat" de tweemaandelijkse gids ten gerieve van boekenlezend en platenluisterend Curaçao, een voortreffelijke uitgave die geïnteresseerden zeker van de nodige voorlichting zal dienen.

Zoals de lezers wel hebben gezien publiceren wij elke Zaterdag onder de rubriek „Discopholie" een overzicht van de belangrijkste nieuwe discotheek aanwinsten en er bestaat voor deze rubriek een warme belangstelling.

Wij zien in onze discopholie rubriek en in „Boek en Plaat" warme aanbevelingen om naar de goede muziek, die op long play verkrijgbaar is, te luisteren.

Mevr. Morkos terug op Curacao

Willemstad. — Eind vorige week arriveerde met de „Oranjestad" op ons eiland terug, Mevrouw E. J. Morkos, echtgenote van onze Gedeputeerde van Openbare Werken, de heer Elias Morkos. Mevr. Morkos verbleef gedurende de laatste vier maanden in haar geboorteland, Costa Rica.

Wij roepen haar een hartelijk welkom toe op dusji Corsouw.

President Wrigley op Curaçao

Willemstad. — Naar wij vernemen wordt op Dinsdag a.s. op Curaçao verwacht de Vice-President van de bekende Wrigley kauwgomfabrieken, de heer Byron I. Wrigley, een kleinzoon van de oprichter van de Wrigley-fabrieken.

De heer Wrigley is vergezeld van zijn assistent-exportmanager de heer M. Lopez en komt naar Curaçao op zijn jaarlijkse oriëntatiereis. Zoals bekend is de fa. Moreno Brandao en Sons vertegenwoordiger van Wrigley. (PK 2 Kauwgom).

Geen hei roepen......

Waterpoloploeg vol vertrouwen naar Mexico

Willemstad. — Zondag zijn wij naar het fraaie zwembad Rust en Burgh getogen om de wekelijkse oefenwedstrijd van de waterpoloploeg bij te wonen en om de mening van de diverse officials eens te horen over de te verwachten resultaten.

Insiders zien kansen

Aanvankelijk werd er met 6-6 gespeeld door het ontbreken van één der spelers van „de rest". Het officiële team begon in een hoog tempo, achteraf bleek de opdracht van trainer Henneke in vijf minuten 4 doelpunten te scoren.

Dit gelukte de jongens inderdaad, „de rest" werd overspeeld en door Anton Becker (2x) en Frans Marien (2x) werd de stand 4-0. Beide partijen kregen er nu een speler bij, n.l. Bart Visser en trainer Henneke. De nog altijd gevaarlijke Henk Venekatte kon tegen scoren 4-1. Voor rust konden beide ploegen nog eenmaal het doel vinden door resp. Knieriem en van Werkhoven. 5-2.

Na rust waren de Mexicogangers sterk in de meerderheid maar het duurde nog even voordat Bechez de stand op 6-2 bracht. Bij een uitbraak kan C. Perret Gentil de stand op 6-3 brengen. v. Werkhoven moet het water verlaten en met een hard, zuiver schot van Visser wordt de stand 7-3. Aan de andere kant moet Venekatte nu het water uit en Knieriem mist de strafworp, iets wat in Mexico niet mag voorkomen! Duits, die vooral de 2e helft goed in vorm is, houdt met moeite de stand op 8-3, waarmee het einde komt.

De kansen?

We hadden nu een babbeltje met de leider van de ploeg en aanvoerder van team Wim Nieuwenhoff, de voorzitter van de zwembond, de heer N.C. Spaan, en de scheidsrechter de heer Thyssen. Hoewel alles nog gissen is, waren de meningen niet pessimistisch. Vooral de heer Thyssen was optimistisch en zag een bestaanbare kans op een derde plaats. Onder de andere heren was men van mening, dat de ploeg met wat geluk bij de loting een goed resultaat kon behalen. Toch zijn dit allemaal gissingen, want van het aantal deelnemers, indeling van de poule's is nog niets bekend. Allen waren het er echter over eens, dat sinds de laatste uitzending het speltype en de spelregels geheel veranderd zijn! We hoorden zelfs de vergelijking, vroeger gingen we met een ploeg van beulen, de werkpaarden, maar nu met een jonge technisch en tactisch onderlegde ploeg, de ras paardjes. Wat we dus hoorden was optimistisch en wat we te zien kregen gaf ook reden daartoe.

Laten we echter geen „hei" roepen voor wij over de brug zijn, trainer Henneke en zijn jongens doen dat ook niet want naast de training 3 x in de week worden sommige spelers nog eens extra onderhanden genomen om zo goed mogelijk voor de dag te komen!

Onze waterpolo-ploeg heeft gisteren weer eens getraind en er zullen nog heel wat meer trainingswedstrijden plaats vinden, voordat de reis naar Mexico wordt ondernomen. Op de foto zien wij v.l.n.r. staand: Karel Henneke (trainer), Toffie Hofland, Piet Duits, Wim Nieuwenhoff, Dich van Vliet, Herman Oehlrich (reserve), Casper en Frans Perret Gentil (res.). Zittend v.l.n.r. Bart Visser, Frans Knieriem, Anton Becher, Toon van Werkhoven (res.).

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de wijziging der Statuten van de NV Mensing & Co., statuten van de NV Petroleum Beleggingsmaatschappij, Statuten van de NV Webema, statuten van de NV Yvomy.

Beperkte handlichting

Willemstad. — Bij gerechtelijke beschikking is aan de heer Fr. J. R. Taytelbaum beperkte handlichting verleend tot het drijven van handel en nering.

Opgeheven

Willemstad. — De faillisementen van Oscar Sanchez en Samuel Friday zijn opgeheven.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten in het weekend 32 P.V.'s op, verleenden 20 maal assistentie en deelden 3 waarschuwingen uit. Ook werd er gesignaleerd dat iemand door een bewoonster van de Van Speykstraat voor zijn zoon die dronken thuis was gekomen en alles kort en klein sloeg. De zoon is ter ontnuchtering ingesloten door de M.B.

Heyseltoren rivaal van Eiffeltoren

België wil toren oprichten van 635 meter

Project van vele millioenen voor komende wereldtentoonstelling

(Van onze correspondent in België)

Een dezer dagen heeft de Belgische minister van verkeerswezen, Anseele, in de kabinetsraad een uitvoerige uiteenzetting gegeven over een plan om in België, ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling van 1958, een torengebouw op te richten van 500 meter met een mast van 135 meter. De totale lengte zou dus 635 meter bedragen en daarmee zou het het hoogste torengebouw ter wereld zijn. De raad keurde in principe het project goed en stelde een commissie in voor nader onderzoek. Sindsdien liggen de Belgen overhoop. De oppositiebladen zien in het ontwerp een uiting van megalomanie. De regeringspers herinnert in verband met deze critiek aan het woord van Leopold II over zijn landgenoten: petit pays, petits esprits (klein land, klein verstand). Waar „De Nieuwe Gids" (C.V.P.) minister Anseele als een nieuwe Baas Ganzendonck afschildert is dit voor de socialistische „Volksgazet" het bewijs, dat de geestelijke horizon van sommige Belgen nog niet boven de literatuur van Hendrik Conscience is uitgegroeid, een literatuur, meent dit blad, die meer beschaafde Belgen toch een tikje verouderd voorkomt.

Felle vóór- en tegenstanders

Intussen heeft het Ministerie van Verkeerswezen enige nadere gegevens over deze toren-van-tegenspraak verstrekt. Het gebouw zal verrijzen ten Noorden van de terreinen van de Heysel waar de expositie zal worden gehouden. Daar het grondpeil daar 75 meter boven de zeespiegel ligt zal de spits een hoogte van 710 meter bereiken d.w.z. acht meter minder dan het hoogste punt van het Belgische grondgebied (observatorium van Botrange). De toren zal in kegelvorm worden opgetrokken: 100 meter diameter aan de basis en 20 meter aan de top. Voorgespannen beton is het belangrijkste materiaal dat voor de constructie in aanmerking komt. Niet minder dan dertig verdiepingen zullen tentoonstellingszalen, filmstudio's, conferentiezalen, een „paleis der wetenschappen" en technische diensten van diverse pluimage herbergen. De hoge mast zal, volgens de ontwerpers, alle Belgische televisiekijkers een perfecte ontvangst garanderen. Een eerste ruwe schatting raamt de bouwkosten op nagenoeg een half milliard Belgische francs. Het project zal voorts 850 arbeiders gedurende drie jaar werkgelegenheid verschaffen.

De voorstanders wijzen erop dat men van deze toren tijdens de expositiemaanden tussen de 200 en de 300 millioen francs entreegeld mag verwachten. De Eiffeltoren trok in 1889 in zes maanden twee millioen bezoekers. De Heyseltoren zal er 1500 per uur kunnen „verwerken". Het materiaal zou geen speciale onderhoudskosten vereisen. Voor het overige schat men de onderhoudskosten voor het interieur op 2 millioen francs per jaar zodat er ten slotte nog winst aan de zaak kan vastzitten.

De tegenstanders zijn lang niet zo optimistisch. Om te beginnen bestrijden zij het nut van de toren als televisiemast. Een drietal masten van elk 300 meter zou volgens hen beter resultaat afwerpen. Een hoofdbezwaar werd naar voren gebracht door de luchtvaartmaatschappijen, die in het hoge gevaarte, gelegen op een tiental kilometer van de nationale vlieghaven Melsbroek, een permanente bedreiging zien voor veilig luchtverkeer. En dan de kosten! Een Brussels blad is van oordeel dat die zoals gewoonlijk aan de lage kant zijn geschat. De belastingbetalende Belg zal op deze toren van Babel nog heel wat critiek uitoefenen. Het rekensommetje over de bezoekers klopt volgens het blad bovendien helemaal niet. Aesthetische argumenten ontbreken natuurlijk ook niet.

Men vraagt zich af, aldus steeds hetzelfde blad, welk een effect deze constructie, in de vorm van een zetpil, te midden van het Brabants landschap zal maken. Het blad deelt in dit opzicht de opinie van de Franse letterkundigen (Leconte de Lisle, Sully-Prudhomme, Dumas) die in de jaren tachtig de constructie van ingenieur Eiffel becritiseerden.

Intussen heerst heel wat minder drukte over een ander „revolutionnair" bouwproject waarmee men de Brusselse Wereldtentoonstelling wil verrijken, het z.g. Atomium. Dit atomium moet ertoe bijdragen de bezoekers beter vertrouwd te maken met de problemen van de kernenergie en vooral met de toepassing voor vreedzame doeleinden. De constructie zou de vorm krijgen van een uit negen atomen samengesteld ijzermolecuul. De atomen zullen bestaan uit ijzeren bollen met een doorsnede van 20 meter, gerangschikt in de vorm van een kubus die overhoeks op een der sferen rustend een hoogte van 140 meter zal bereiken. De bollen zullen onderling verbonden zijn door stalen buizen. De bezoekers zullen zich van het ene atoom naar het andere kunnen bewegen door middel van een vernuftig systeem van roltrappen. In de hoogste bol van dit atomium komt natuurlijk een restaurant van waaruit men een prachtig vergezicht krijgt.

In de lager gelegen bollen wil men de Belgische ijzer- en staalindustrie onderdak verlenen. Terwijl deze „stille slag" in de studiebureaux nog volop aan de gang is begint binnenkort de rumoerige slag op de constructiewerven van het Heyselplateau. Sinds September 1954 hebben niet minder dan zeventien landen hun medewerking officieel toegezegd. Er werden 68 uitnodigingen verstuurd. Op de Brusselse wereldtentoonstelling van 1935 waren er 26 deelnemers. Commissaris-generaal Baron Moens de Fernig die in het afgelopen jaar Nederland, Luxemburg, de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Canada en Frankrijk bezocht, vertrekt binnenkort voor een rondreis in West-Duitsland, de Sovjet-Unie, Spanje, Portugal, Italië, de Scandinavische landen en Zuid Amerika.

Op 15 Maart 1958 moet de Wereldstad kant en klaar staan. De plechtige opening heeft plaats in de eerste dagen van April.

Ontwerp voor monstertoren

Prof. Gustave Magnel van de Belgische Academie van Wetenschappen staat hier in Gent naast een model van de door hem ontworpen, in totaal 635 meter hoge toren, welke waarschijnlijk de attractie van de Wereldtentoonstelling 1958 te Brussel zal worden. Aan de voet zal de toren — opgebouwd uit vlakke platen beton — een doorsnee hebben van niet minder dan 100 meter en op een hoogte van 500 meter, de eigenlijke top, dertig meter. Daar bovenop komt nog een radiomast van 135 meter. De toren zal 41 verdiepingen tellen. Men begint in Maart a.s. met de bouw. Ter vergelijking ziet men rechts op de foto een model op dezelfde schaal van het 78 meter hoge Heysel-Paleis te Brussel.

Van veren door de veren

Weathersfield (V.S.). — De verkeerspolitie arresteerde een chauffeur en beschuldigde hem er van met een te zwaar beladen vrachtauto over de weg te rijden. De auto was geladen met veren, die echter zo in elkaar geperst waren dat een vracht van 14.000 kilo vederlichte veren de wagen bijna door de veren deed gaan.

Khroesjtsjev achter de schermen

Sovjet-politiek stroever, maar niet radicaal anders

„New-Look" politiek verzwakt

Het plotselinge aftreden van Malenkov maakt een einde aan een tijdperk van twee jaar en schijnt het begin in te luiden van een verzwakking van de na de dood van Stalin gevolgde „New Look"-politiek, waarmede immers de naam gebeurtenis een versnelling der industriële productie ten koste van de lichte industrie, een toeneming der bewapening en een vermindering van de concessies aan de boeren. Op het terrein der buitenlandse politiek kan men een ontoegankelijker houding verwachten jegens het buitenland en het einde van de politiek van kleine tegemoetkomingen aan het Westen, welke na de dood van Stalin is gevoerd. De samenwerking met communistisch China belooft nauwer te worden en nieuwe nadruk zal vermoedelijk worden gelegd op het internationale karakter van het communisme.

Daar het tijdperk van Malenkov echter niet gekenmerkt werd door enige werkelijke wijziging der voornaamste communistische doeleinden, doch hoofdzakelijk door het loslaten van bepaalde „technieken" uit het Stalinistische tijdperk, behoeft men geen radicale veranderingen tegemoet te zien.

De communistische dictatuur zal slechts naar mate van toepassing en niet naar karakter veranderen.

„Vreedzame co-existentie" zal waarschijnlijk de voornaamste leuze blijven in de Russische buitenlandse politiek.

De verkiezing van Boelganin als Malenkov's opvolger zou wel eens symbolisch kunnen zijn voor de erkenning van de rol welke het leger in de leiding van het land speelt. Toch moet de betekenis van Boelganin's promotie niet overdreven worden. Hij is geen millitair in de eigenlijke zin van het woord, doch een beroeps-econoom en civiel chef van de strijdkrachten, welke hij controleert als vertegenwoordiger van het presidium en van het centrale comité van de communistische partij.

Het was waarschijnlijk dat centrale comité dat het besluit nam Malenkov door Boelganin te vervangen. Het comité vergaderde kort geleden met deelneming van de Russische ambassadeurs in Londen, Parijs en Washington.

Khroesjtsjev, de partijleider, zal naar alle waarschijnlijkheid de machtige man achter Boelganin blijven.

Een algemene zuivering van partij en regering lijkt onwaarschijnlijk. Dit uitblijven van ingrijpende zuiveringen zal vermoedelijk een der aspecten van de „New Look" zijn, welke behouden zullen blijven. Het is in dit verband niet zonder betekenis dat Malenkov ontslag heeft genomen en niet eenvoudig van zijn functie is ontheven.

Het is de eerste maal dat een premier der Sovjet-Unie aftreedt. Stalin heeft in de jaren kort na 1920 tweemaal het gebaar van ontslagaanvrage gemaakt. Beide malen werd zijn ontslag geweigerd. Dit gebeurde op het hoogtepunt van Stalin's controverse met Trotsky.

Stalin had toen het centrale comité al volkomen in de hand genomen. Op dit ogenblik is het nog altijd het centrale comité dat tenslotte het land regeert. En de leider van het centrale comité is Khroesjtsjev.

De nieuwe regering zal waarschijnlijk voortgaan op de weg van het zogenaamde „collectieve leiderschap". De cultus van de eenhoofdige regering is sinds Stalins dood grondig in discrediet geraakt en zal niet gemakkelijk in ere worden hersteld.

Evenmin ligt het in de lijn der verwachtingen dat de sinds de dood van Stalin sterk verminderde macht van de geheime politie hersteld zal worden. Khroesjtjev noch Boelganin, of de mensen rondom hen, zullen er veel voor voelen een nieuwe „Beria" in het leven te roepen.

De executie van Beria samen met de beperking van de politiemacht was een van de meest populaire maatregelen van het regime na Stalin. De thans optredende regering, de nieuwe „collectieve leiders", zal waarschijnlijk trachten de gunst van het volk te behouden door een politiek te handhaven van ontspanning op binnenlands-politiek gebied.

De premier van Ceylon, Sir John Kotelawala, is door Minister-President Dr. Willem Drees, in zijn kabinet in audiëntie ontvangen. De ontmoeting ... de beide premiers.

Advocaat wordt verdachte

Indonesische staatspolitie provocerend en onbeschaamd

Djakarta. — De geruchtmakende zaak tegen de Nederlander Jungschlager kwam voor het landgerecht in behandeling. Jungschlager wordt beschuldigd van subversieve activiteit tegen de Indonesische regering. Getuige Manoch verklaarde, dat de verdediger van Jungschlager, mr Bouman, gepoogd had hem voor 150.000 rupiah te bewegen zijn bezwarende verklaringen tegen Jungschlager in te trekken.

Mr Bouman zeide, dat de methode van de staatspolitie alle perken te buiten gaat. „Ik kan u een betalingsstaat overleggen, waardoor kan worden aangetoond, dat Manoch over December 779 rupiah ontving als politiemedewerker. (Het Indonesische persbureau P. I. Aneta tekent hierbij aan, dat Manoch zich in arrest bevindt.)

„Ik word hier gewoon behandeld als de verdachte. Ik ben meer dan twintig jaar advocaat met een ongeschonden reputatie. Ik wens hierop dan ook niet uitgebreid in te gaan", aldus mr Bouman. „Dit is een afgrijselijke leugen, zoals de hele zaak een afgrijselijke leugen is".

Een woordvoerder van het Nederlandse Hoge Commissariaat heeft op vragen van P.I.A. geantwoord, dat het Hoge Commissariaat de zorgwekkende ontwikkeling nauwkeurig volgt en dat onmiddellijk contact is opgenomen met de Nederlandse regering. Hij zeide zulks, nadat bekend was geworden, dat ten huize van verdediger Bouman huiszoeking was verricht en ook in diens kantoor. Mr Bouman was na de zitting verzocht ten kantore van de openbare aanklager, Sunarjo, te verschijnen. Boumans actetas nam het hoofd van de consulaire afdeling van het Nederlandse Hoge Commissariaat, mr Van Deinse, onder zijn hoede. Toen mr Deinse met zijn auto wilde wegrijden, werd hij door politieleden gesommeerd de actetas af te geven, hetgeen hij weigerde. De politie zeide daarop: „Als u de tas niet geeft, moet ik dan geweld gebruiken!" Mr Deinse zeide tot de betrokken politieman, dat hij dat zeker niet moest doen, waarop deze zeide, dat Sunarjo de tas wenste te ontvangen. Deinse zeide zelf de tas te willen overhandigen, hetgeen hij deed. Nadat de inhoud van de tas doorzocht was, kreeg Deinse haar terug.

Mr Bouman werd later naar zijn advocatenkantoor gebracht, dat doorzocht werd, en daarna naar het hoofdkwartier van de criminele recherche en tenslotte naar zijn eigen flat, die omsingeld werd door enige tientallen rechercheurs. Tijdens de huiszoeking konden andere bewoners van de flat de bovenverdieping moeilijk bereiken. De Braziliaanse zaakgelastigde werd driemaal aangehouden, vóór hij kon binnengaan. 's Avonds werd mr Bouman verhoord in het gerechtsgebouw.

Vreemde „pelgrim" thuisgebracht

(Van onze correspondent)

Parijs. — Een pater Dominicaan, wachtend op een trein, zag gisteren in het Parijse station Gare de Lyon een heer verdwijnen in de toiletten en daaruit even later te voorschijn komen in de gedaante van een Franciscaan. Deze onverwachte gedaanteverwisseling had hem nieuwsgierig gemaakt en hij vestigde de aandacht van de politie op deze raadselachtige figuur in monnikspij. De politie toonde zich al even geïnteresseerd in dit raadsel en nodigde de Franciscaan uit zijn persoonsbewijs te tonen. Het bleek toen, dat de man nooit enige kloosterlijke neigingen had gehad en ook nooit de kloosterlijke staat had aangenomen. De Franciscanerpij was om zo te zeggen zijn beroepskleding. 's Avonds vergenoegde hij zich in zijn hotel met de status van leek, maar overdag trok hij er in pij op uit om bij goedgelovige lieden geld in te zamelen ten bate van een alleen in zijn eigen verbeelding bestaande vereniging van „Pelgrims van Sint Franciscus". Van de opbrengst van zijn inzameling leefde hij. Om geen argwaan te wekken, in het bijzonder bij zijn hotelhouder, placht hij zich te verkleden in de toiletten van de Gare de Lyon.

Sovjet ansichtkaarten

Moskou. — Een Sovjet-staatsfabriek zal zich in 1955 gaan bezig houden met het vervaardigen van 200 millioen ansichtkaarten. Het zullen artistiek zeer verantwoorde kaarten worden, verzekert de Moskouse radio en ze zullen onderwerpen behandelen als het gezinsleven, vriendschap, liefde, werk en rust. De beste Sovjet-schilders zullen hun vaardigste penselen er aan wagen.

Carnaval met de wekker

Hanau (Duitsland). — Men heeft zich hier al grote zorgen gemaakt over het a.s. carnaval. De prinses van de feestdagen is namelijk een 17-jarige jongedame. Ze zal al de carnavalsdagen een wekker bij zich dragen, die precies om twaalf uur 's avonds zal aflopen. Ze moet zich dan namelijk met de grootste spoed naar huis begeven. Verder zal ze, gelijk monsieur Mendès France, niets anders dan melk drinken. Dat hebben de inrichters van het carnaval aan de ouders van de prinses moeten beloven.

Het in aanbouw zijnde betonnen dok bij de Nederlandse Dok en Scheepsbouw Mij. is bijna gestort. Men is met het laatste gedeelte begonnen.

Verrassende archeologische vondst

Rome. — Italiaanse archeologen hebben de plaats ontdekt waar in ... tijden de officiële bergplaatsen ... wijn en olijfolie in Rome waren. ... bij hebben zij tevens het mysterie ... rafeld van een heuvel die geheel ... stond uit scherven van kruiken ... beiders, die een oud gebouw ... ken in Testaccio, Rome's sloppen... tier, ontdekten een aantal onder... se cellen. Volgens archeologen ... den er van deze cellen oorspr... honderden en werden zij gebruikt ... tanks voor het opbergen van de ... en olijfolie die als geschenken ... Rome werden gezonden door ... die aan Rome belasting verschuldigd waren.

Uit de pers

Nadere verklaring Kardinaal Feltin

Op 17 November 1954 heeft Kardinaal Feltin, Aartsbisschop van Parijs ... Basiliek van de H. Clotilde, tot de ... se parlementsleden, die een H. Mis ... woonden bij gelegenheid van de opening van het parlementaire jaar, een ... spraak gehouden, welke, zoals men ... herinnert, in Nederland veel besproken ... becommentarieerd is. In vele kringen ... evenwel over de juiste zin en bedoeling van enkele passages uit deze toespraak ... onzekerheid blijven bestaan. Om deze onzekerheid een einde te ... heeft de redactie van De Linie ... dinaal Feltin enige vragen gesteld ... Zijne Eminentie zo welwillend was ... antwoorden. Onder de titel „Nadere verklaring van Kardinaal Feltin" ... ceert De Linie in één van zijn ... nummers het authentieke verslag ... dit onderhoud in de oorspronkelijke Franse tekst en de Nederlandse ... ling.

Hier volgen de vragen en antwoorden.

Het is stellig Uw mening, Eminentie, dat de bovennatuurlijke geloofseenheid der Katholieken niet noodzakelijker... ze tot hun politieke eenheid leidt?

Inderdaad, geloofseenheid en politieke eenheid liggen niet op hetzelfde vlak.

Maar U is bepaald toch ook van ... ning, Eminentie, dat de politieke een... niet noodzakelijk een vervalsing is ... de bovennatuurlijke eenheid?

Zonder twijfel, mits de Katholiek ... recht behoude, om een afwijkende ... litieke mening te bezitten en tot ... drukking te brengen. Dit heb ik ... lijk bedoeld toen ik over politiek ... ralisme sprak.

Uw bedoeling is ons geheel duidelijk, Eminentie, want deze verscheidenheid van politiek inzicht, die uiteraard ... ven is, is zoals U (in Uw toespraak) heeft gezegd, een teken van vitaliteit ... een verrijking van de betrokken ... meenschappen.

Maar, zover ik zie, geven wij ... gedachte op een juiste manier weer ... te stellen, dat dit pluralisme-van-opinie niet noodzakelijk leidt tot een partij... pluralisme, en door eveneens te stellen dat het mogelijk is, de verscheidenheid van opinie tot uitdrukking te brengen binnen een eenheidspartij?

De omstandigheden, waarin wij ... in Frankrijk bevinden en die aanleiding gaven tot mijn toespraak van ... November, zijn van dien aard dat ... in geen enkel opzicht Uwe veronder... stelling op het oog had. Maar, omdat gij mij deze vraag onder dit gezichtspunt voorlegt, ga ik U antwoorden ... ik geen enkel bezwaar koester ... een pluralisme van opinies ... een eenheidspartij op voorwaarde ... ter — en dit is wezenlijk — dat ... vorm van pluralisme niet louter theoretisch zij, maar werkelijk.

De toespeling, die Uw Eminentie maakt op de politieke toestand ... Frankrijk geeft aanleiding tot de ... onderstelling, dat de omstandigheden een wezenlijk aandeel hebben in de ... slissing omtrent de wijze waarop ... pluralisme verwerkelijkt wordt: ... in een eenheidspartij, hetzij in partij... verscheidenheid?

Stellig, want hoewel het politieke leven altijd moet uitgaan van beginselen, is toch de toepassing dezer beginselen steeds wezenlijk onderworpen aan de omstandigheden van tijd en plaats.

New York. — Australië, Brits West-Indië, Canada, Cuba, Mexico en Pakistan hebben ingeschreven voor de Noordamerikaanse zone van het Davis Cup-tournooi. Wanneer de loting plaats vindt, is nog niet bekend.

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

44)

Hij zweeg een ogenblik en keek haar met een ernstige, vragende blik aan. „Anneke," zei hij, „ik vrees dat je het doen zou."

„Je veracht me, nietwaar?"

Hij lachte, en zijn lach klonk gemeend en opgeruimd. „Ik ben half het slachtoffer," zei hij. „De kwestie is namelijk dat, al ben ik ervan overtuigd dat je een egoïstisch, hardvochtig ding bent, ik zoveel van je houd dat het pijn doet van binnen."

Ze stonden onderaan de stoep. Juan beklom samen met haar de treden en trok aan de bel. Anneke wist niet hoe zij het had. Hephzibah deed open, en Juan begroette haar op zijn gewone uitgelaten manier.

„Hepsie, mijn verrukkelijke Hepsie," zei hij, „als je eenmaal tot mijn jaren en mijn verstand gekomen bent, zul je inzien dat wij in een zeer dwaze wereld leven."

Hij lichtte zijn hoge hoed op, wenste hen opgeruimd welterusten, en ging de stoep af.

„Juan", zei Anneke, en dat ene woord ontsnapte haar tegen wil en dank.

Maar hij keerde zich niet om en bleef niet staan. Hij liep door en werd weldra door de duisternis opgeslokt.

HOOFDSTUK 17

Sinds de eerste blanke zijn blik had laten weiden over San Francisco's prachtige haven, had de stad verschillende stadia doorgemaakt. Eerst was het de tijd geweest van de Spanjaarden met hun rijkdom en hun weelderige levenswijze, toen de stad niet meer was dan een vesting en een kleine nederzetting aan de kust daarna waren de wilde dagen aangebroken van de goudkoorts, die een stroom van Amerikaanse gelukzoekers naar de stad hadden gebracht. Hierop was het tijdvak gevolgd van de ongelooflijke zilverrijkdommen, waarin de Comstack welvaart en voorspoed uitstortte over de bewoners, en arme drommels soms in één enkele nacht millionnair werden. Tegelijkertijd bracht de spoorweg de opkomst van nieuwe magnaten, de enorme organisaties opbouwden, en fantastische sommen verkwistten. En thans scheen de stad zich aan de vooravond te bevinden van een nog fabelachtiger tijdperk — het tijdperk van de edelstenen.

De wildste geruchten deden de ronde. De fantasie der mensen weefde de meest sprookjesachtige verhalen om de weinige feiten die bekend geworden waren. Nieuwe rijkdommen stonden op het punt door de rijkste mijnen uit de wereldgeschiedenis over de stad uitgestort te worden. Die geruchten, alsook een aantal feiten, kwamen Anneke Villard ter ore. Zij wist dat het niet waar was dat Arnold en Slack juwelen ter waarde van millioenen dollars bij de Bank van Californië in bewaring hadden gegeven. Maar ze had met eigen ogen een zakje met ongeslepen stenen gezien, en was zelf met zo'n steen naar een juwelier gegaan, die verklaard had dat het een diamant was. Het was haar bekend dat Ralston de zaak zeer ernstig opnam, dat hij Asbury Harpending telegrafisch verzocht had uit Londen terug te keren, en dat er een voorlopige organisatie gevormd was voor de ontginning van de vindplaatsen. Ze wist eveneens dat Arnold en Slack uit Reno geseind hadden dat zij met een enorme hoeveelheid edelstenen op weg waren naar San Francisco en dat Harpending hen tegemoet reisde en hen naar de stad zou vergezellen. Deze feiten waren voldoende om een hele reeks geruchten te verklaren.

En toen arriveerden Harpending, Arnold en Slack inderdaad met een grote leren zak vol ruwe stenen. Volgens de eerste berichten vertegenwoordigde deze vondst een waarde van minstens een millioen dollar, en dat was nog maar de helft van hetgeen waarmede de twee gelukzoekers de terugreis aanvaard hadden. Zij hadden onderweg veel tegenslag ondervonden. Van de twee zakken die zij meegenomen hadden, was er één bij het oversteken van een woeste stroom verloren gegaan. Als het waar was, zo meende het publiek, dat twee mannen, zonder behoorlijk gereedschap, zo maar voor een waarde van een millioen dollar aan edelstenen van de grond konden oprapen, dan moest de rijkdom van dat gebied — dat, naar verluidde, duizend hectaren moest omvatten — alle voorstelling te boven gaan.

Anneke las in de Chronicle een stukje, waarin de toenemende opwinding geschetst werd.

„De spanning inzake de geweldige vondst van diamanten en andere edelstenen, welke enkele dagen geleden bekend gemaakt werd, neemt met de dag toe. Oe op de straathoeken verzamelde effectenmakelaars hebben tijdelijk hun normale zaken opzij gezet, teneinde de mogelijke consequenties en de omvang van de jongste ontdekking te bespreken. In California Street werd ternauwernood over iets anders gesproken. Zodra bekend werd dat de stenen in de vitrines van de heer Willis te bezichtigen waren, begon het opgewonden publiek toe te stromen, en men verdrong zich om iets te zien te krijgen van de hopen diamanten, robijnen en saffieren, ieder voor zich vastbesloten tot elke prijs een of meer aandelen in de nieuwe onderneming in handen te krijgen."

Het liep tegen de middag toen Conchita Nettleton en John Brownlee bij Anneke voorreden en haar vroegen mee te gaan om het wonder te aanschouwen.

„Iedereen gaat kijken," zei Conchita. „We mogen niet achterblijven. Het is een sprookje — grote hopen kostbaar edelgesteente, alsof je je in het paleis van de Indische maharadja bevond".

Anneke kleedde zich aan, en begaf zich met hen naar het kantoor van William Willis, waar de vondst open en bloot ter beschikking lag. Het was stampvol in de vertrekken, en de rij van nieuwsgierigen strekte zich via de gang tot op de straat uit. Toen zij hun plaats in de queue innamen, arriveerde juist Asbury Harpending vergezeld van enkele mannen die een vitrine droegen. Hij sprak het drietal aan.

„Kom mee," zei hij grootmoedig. „De stenen liggen zo maar open en bloot, en daarom heb ik een vitrine laten aanrukken om de mensen de verleiding te besparen."

Hij nam hen mee naar het grote kantoor, waar de stenen in slordige hopen op bladen uitgestald lagen. Harpending liet de vitrine opstellen en de juwelen er in leggen, zodat ze voor iedereen zichtbaar, doch onbereikbaar waren.

(Wordt vervolgd)

Gezaghebber geeft zonder strijd bestuur aan Prins Carnaval over

„Veroveraars" liepen er in, doch de pret was er te groter door

Oranjestad. — Het merkwaardigste van de gehele Bestuursoverdracht Zaterdagmiddag was wel, dat Gezaghebber Kwartsz Z.K.H. Prins Carnaval en gevolg heerlijk bij de neus heeft genomen. De heer Kwartsz sprak de Prins n.l. in het Papiament aan en daar dit niet de officiële taal is, heeft hij het Bestuur ook niet officieel overgedragen. De veroveraars zijn er dus lekker ingevlogen, maar de pret was er en daar was het de heren om te doen.

Het afgesproken uur van de overrompeling was 16 uur, nadat men vanaf Club Caribe middels een rondrit Oranjestad zou veroveren. Er werd daarbij geen schot gelost, want de vijfde colonne bestond uit 100% van de bevolking. Uit de huizen en langs de route werd met serpentines gegooid en daar de politie naar de kant van Prins Carnaval was overgelopen, deelde zij in de papierenregen.

Er mocht gerust van een triomfale intocht gesproken worden. Ook hadden zich heel wat mensen bij het huis van de Gezaghebber verzameld en de overgelopen politie had niet de minste moeite de bevolking, die spontaan medewerking verleende in het complot, in bedwang te houden.

Precies op de afgesproken tijd arriveerden Prins Carnaval, Pancho en gevolg ten Gezaghebbershuize. De Prins en Pancho in vol ornaat en de heren van het comité in zware mantels en gemaskerd. Het moet gezegd worden, dat de rebellen zich keurig netjes gedroegen en de Gezaghebber nog vriendelijk begroetten ook. De heer Kwartsz was dan ook niet goed genoeg of hij werd gedwongen op een rood fluweren kussen de gouden sleutel aan Prins Carnaval aan te bieden. Hij zeide, dat het wel treurig was op deze wijze het Bestuur te moeten overdragen.

Onder hilariteit las Prins Carnaval daarop de proclamatie voor.

Wij Gasparito I, burger van Aruba, bij de gratie van de „God Momo", Prins Carnaval enz., enz. maken bekend dat naar onze mening het ongepast, ja zelfs ongeoorloofd is, in de jolige dagen van Carnaval een serieus en waarachtig bestuur op Aruba te hebben; hetwelk met zijn zakelijk en rechtmatig optreden de vrolijkheid van het Carnavalsfeest zal kunnen storen.

Decreteren dat vanaf heden, Zaterdag 19 Februari 1955, het eerste jaar van onze dwaze regering des namiddags om 4 uur, voormeld bestuur naar „Bucuti" verbannen zal worden en aldaar zal verblijven, op straffe van deelname aan het Carnavalsjolijt, totdat deze plezierige dagen tot het verleden zullen behoren.

Gegeven te Canashitoe op heden 19 Februari 1955
Gasparito I

De ex-Gezaghebber zeide, dat hij dit jaar nog niet zulk prachtig nieuws had gehoord, en nodigde het gezelschap uit met hem een koele dronk te gebruiken. Dit was de eerste daad na de bestuursoverdracht en scheen het gezelschap in milde stemming te brengen. Aangezien er echter bestuur moest worden, vertrokken de veroveraars al spoedig om hun triomfale intocht voort te zetten.

Bezetting overige steden

De telefonische en telegrafische verbindingen tussen de steden konden dank zij het kordaat optreden van de Bloedraad, gehandhaafd blijven. De schrik sloeg de mensen ook om het hart bij het zien van de chauffeur van Z. K. Hoogheid, want die besloeg ongeveer de gehele voorbank met zijn omvang. De vermoeienissen van het eilandelijk besturen deed zich echter al spoedig gevoelen en men maakte plannen om het Hotel Strand te requireren. De heer Ch. Neme behoorde schijnbaar ook tot de ingewijden — niet te verwonderen met zijn zoon Maurice als Pancho — en een smakelijk diner met alles wat daar in een overwinningsroes aan toebehoort, werd in ongelooflijk korte tijd de vroede vaderen voorgezet. De manager van het hotel scheen geen kwade vrienden met het nieuwe betuur te willen worden en deed als gewoonlijk door een eerste klasse tafel voor te zetten.

Er moest nog meer gedaan worden, dus werden repectievelijk Santa Cruz, Savaneta, San Nicolaas en de Lago tot wingewesten gemaakt en zorgde men om 7 uur in het Lago Sport Park te zijn. Het tijdschema was tot zo verre in acht genomen, want dat moet wel voor een goed bestuur.

Tijdens de optocht. De praalwagen van de Koningin in de Nassaustraat

Op zoek naar Sabena-wrak

Rome. — Tweeëntwintig vliegtuigen, waaronder Amerikaanse en Belgische helicopteres, zijn thans betrokken bij het opsporingswerk naar de wrakstukken van het vermiste Belgische Sabena-toestel in de Apennijnen tussen Perugia en Avezzano.

Directeur „Robaver" overleden

Amsterdam. — Dezer dagen is in de leeftijd van 59 jaar overleden de heer L.W. Wildervanck, directeur van de Rotterdamsche Bank N.V.

De overledene was lid van het bestuur der Nederlandse Bankiersvereniging en der Vereniging van Deviezenbanken.

Perfecte organisatie van Comité Carnaval Aruba

Lago Sportpark getuige van keuze Carnavalskoningin

Oranjestad. — Hoeveel waarheid het gezegde bevat "Eendracht maakt macht" is weer eens overduidelijk gebleken door de voortreffelijke organisatie van het Carnaval Aruba 1955. Het schema werd op tijd afgewerkt en alleen dat reeds is een pluim waard. Het overvolle Lago Sport Park is getuige geweest van een alleraardigst evenement, enig in de geschiedenis van dit kleine eiland. De keuze van Carnavals Koningin Aruba 1955 meende de jury te moeten laten vallen op de charmante Evelyne Croes van de Tivoli Club. Als tweede werd aangewezen de lieftalige Mary Matthew van het weekblad "The Local". De enthousiaste menigte was op het einde niet meer te houden en verdrong zich om het podium, waar de koninginnen waren opgesteld. Twee muziekkorpsen zorgden voor de muzikale omlijsting en wisten de prettige stemming er in te houden.

Omstreeks half acht arriveerde de eerste juryleden. De jury bestond uit de heren mr. L. C. Kwartsz, Maj. G. J. B. Veenhuys, F. E. Griffin, W. F. Barbour, Cosme Yrausquin, Cappy Wever, S. N. Feury, G. de Veer en C. H. Whitfield. Deze jury had plaats genomen vlak voor het podium, waar straks de koninginnen zouden worden opgesteld.

De heer Janchi Tromp bleek een voortreffelijke ceremoniemeester te zijn. Even voor 20 uur kwam, gestoken in prachtige witte en zwart/witte uniformen, de Excelsior Brass Band door de poort gemarcheerd onder het spelen van een vrolijke mars. Voorop, in vol ornaat, de tamboermaître. Een hartelijk applaus van de duizend koppige menigte was de beloning waardoor een tweede rondje om het veld afgedwongen werd. Dit gaf de gelegenheid aan de koninginnen, die bij het betreden van het veld stuk voor stuk met veel gejuich waren begroet, om „the finishing touch" in de kleedkamer aan te brengen en plaats konden nemen onder de tribune tegenover het podium. Officieren en een 60-tal mariniers zorgden binnen voor de goede orde, terwijl de politie deze taak buiten de poorten op zich genomen had.

De Ceremoniemeester sprak daarop het welkomswoord en wekte een ieder op om dit feest, dat voor het eerst een georganiseerd en het gehele eiland omvattend Carnavalsfeest zal zijn, in elk opzicht te doen slagen. Op pittige wijze leidde hij de volgende spreker in, Prins Carnaval, Casparito de Eerste.

Oorkonde

Prins Casparito en zijn adjudant hadden de lachers op hun hand en de zotternij werd ten top gevoerd bij het voorlezen van de oorkonde.

De spanning werd voelbaar en toen dan ook de heer Tromp aankondigde, dat de koninginnen zouden worden voorgesteld, brak een langdurig en oorverdovend gejuich los. Achtereenvolgens werden de volgende dames voorgeleid, die aan de hand van een der cavaliers van het comité het podium betraden. Irma Bakker van de Lago Height Club, Evelyne Croes van Aruba Tivoli Club, Yolanda Croes van de Caribe Club, Rosaria de Cuba van de Commandeursbaai Club, Ans Kwak van de Mariniers Kazerne Savaneta, Edna Gunn van de Excelsior Brass Band Club, Mary Matthews van het weekblad The Local, Olga Philips van het Lago Sport Park, Elsa Saladin van Club Antilliana, Ruby Sampson van de N.W.I.W.A. Club, Anne Silvestra van Esquire, Vera Solognier van Super Cleaning, Vera Thomas van Club Boneriano en Rosa Idigoras van Cosmopolitan Softball Team.

Gezaghebber Kwartsz overhandigt de kolossale sleutel, die het bestuur symboliseert, aan Prins Carnaval.

Gezaghebber Kwartsz kroont mej. Eveline Croes tot Carnavals-koningin in het Lago-sportpark.

De koninginnen defileerden nu op het podium voor jury en de enthousiaste menigte. De mariniers konden de mensen bijna niet meer tegenhouden, die naar het podium opdrongen. Inmiddels had de familieband naast de Prinses Marijke Concert Band plaats genomen en zorgde met enige typische calypso's voor wat afleiding. Het laaiende enthousiasme was niet meer te stuiten. Janchi Tromp kondigde een korte pauze aan na het defilé en een koele dronk werd de koninginnen aangeboden.

Een korte pauze is het niet geworden, want in de gelederen van de jury schenen moeilijkheden te zijn gerezen t.a.v. de keuze. Naar buiten is daar echter weinig van gebleken, want na een half uur Prins Casparito de Eerste ten tonele verscheen, voordat hij Evelyne Croes van de Aruba Tivoli Club aan de hand naar voren om aan te kondigen, dat zij was uitverkoren om de titel Carnavals Koningin Aruba 1955 te dragen.

De koningin

Het scheen echter dat de publiek mening geheel anders was, omdat deze uiteraard andere maatstaven aanlegt. Het moet gezegd worden, dat mej Croes, ondanks ontevredenheidbetuigingen van de zijde van het publiek toonde inderdaad Koningin te zijn want zij verloor haar zelfbeheersing geen ogenblik. De heer mr. L. C. Kwartsz kroonde haar, doch de woorden gingen in het tumult verloren. De speech, welke de heer Kwartsz wilde afsteken, moest daarom helaas komen te vervallen. Ook hier toonde de Koningin haar titel waardig te zijn, want ze stapte naar de microfoon, doch wat zij sprak was met geen mogelijkheid te verstaan. De Antilliaanse vurigheid kwam boven en al waren haar woorden niet te verstaan, het gesticuleren was zo duidelijk dat zij ieder opwekte de carnavalsstemming er in te houden en een ieder een vrolijk Carnaval toewenste. Wij konden niets anders dan bewondering hebben voor dit dappere meisje. Misschien minder toepasselijk, doch niettemin werkende als een bliksemafleider, werd het Wilhelmus ten gehore gebracht. Dit deed het lawaai onmiddellijk luwen.

De tweede prijswinnaar was Mary Matthews van The Local. Dit deed de goede stemming terugkeren en de bijvalbetuigingen waren dan ook oorverdovend.

Ceremoniemeester Janchi Tromp remde ook veel lawaai af, door zijn kalme optreden. Hij leidde tenslotte dr. G. Oduber, de voorzitter van het Carnavals Comité in voor het slotwoord.

De heer Oduber dankte allen, die mede hadden gewerkt Carnaval 1955 tot zulk een groot succes te maken.

Slotwoord

Dat het juist de Aruba Tivoli Club is geweest, welke haar Koningin tot Carnaval Koningin Aruba 1955 hoorde uitroepen, mag haar in elk opzicht worden gegund, want het is deze club geweest, welke voor het eerst op Aruba Carnaval ging vieren en de eerste club, welke het initiatief nam het feest als een, het gehele eiland omvattend feest te maken.

Er zijn mensen, die meenden dat alles direct van een leien dakje zou gaan en er geen fouten gemaakt zouden worden. Natuurlijk zijn er fouten gemaakt en dit hebben de verstandigen te voren overwogen. Deze fouten mogen dan ook slechts als wijze lessen voor de toekomst dienen, doch houden geen critiek in.

De keuze door het comité van de jury, kon o.i. anders geschieden. De heer Kwartsz b.v., die verzocht was om de kroning van de Koningin te verrichten had of buiten de jury moeten blijven of de kroning had door een ander moeten geschieden. De eerlijkheid en onpartijdigheid van de heer Kwartsz door ieder erkend, blijft hier geheel buiten beschouwing. Men had geen voorzitter van dit of dat, of directeur of hoofd van deze of gene vereniging, organisatie of onderneming in de jury moeten benoemen. De keuze had men moeten overlaten aan de clubs, of andere instellingen, welke een koningin naar voren hadden gebracht, die beter de mening van het volk zouden kunnen weergeven. De overwegingen van een jury zijn toch gebonden aan bepaalde voorwaarden en domweg stemmen op eigen koningin zou eventueel dan toch zijn uitgesloten.

Houding van het publiek

Dan [illegible] er de houding van het publiek [illegible] men het eens is met de uitspraak van de jury, of niet, behoeft nog geen rede te zijn als een troep koeien te loeien. Het getuigde zeker niet van eerbied voor de hoogste gezagdrager om zich op deze wijze te gedragen. De teleurstelling over de keuze hebben vele niet voor zich kunnen houden en dat wordt in het geheel niet kwalijk genomen. Het gaat hier slechts om de uiting, waardoor het de heer Kwartsz onmogelijk gemaakt werd het woord tot de Koningin en het publiek te richten. Een woord van warme dank en lof komt toe aan de leden van de Carnavals Organisatie Aruba voor de perfecte wijze, waarop zij alles voorbereid hebben en ten uitvoer gebracht. Het is te hopen, dat waar er ook voor hen teleurstellingen zijn te boeken, dit hen niet zal afbrengen om Carnaval Aruba 1956 een nog grootser feest te maken.

Sjoerd Heeringa neemt lofwaardig initiatief

Oranjestad. — Dank zij de volle medewerking van de directeur van Lands Radiodienst, de heer Van Haaren, krijgt Sjoerd Heeringa de gelegenheid te helpen om Sint Maarten uit haar isolement te halen door het plaatsen van een amateurs radiozender. Overal in de wereld slaat men dit gebeuren met grote belangstelling gade en medewerking is van alle zijden toegezegd.

Van 10 tot 24 Maart heeft Heeringa vrijstelling van dienst. Deze vrije dagen zal hij besteden om naar Sint Maarten te vliegen daar een amateurs radiozender te plaatsen, met de oproepletters PJ 2 MA. Steun werd verkregen van de grote Amerikaanse Radio Amateursvereniging, de zg. Amateur Radio Relay League. Er komen dagelijks enthousiaste brieven binnen van amateurs uit alle delen van de wereld. Als Sint Maarten nu eenmaal een station heeft, gaat het tellen als afzonderlijk land in de amateurs radiowereld.

Momenteel beschikt men slechts over stroom van 18 uur 's middags tot 24 uur 's nachts. Indien het blijkt, dat dit niet zal voldoen, zal per air express een lichtmotor worden verzonden vanuit Amerika. Men heeft zelfs medewerking verkregen van een Commander van de U.S. Navy.

Voorlopig zullen de kosten door de heer Heeringa persoonlijk gedragen worden, en het ligt dan ook in zijn bedoeling de eerste stoot te geven aan het radio-amateurisme. Op Sint Maarten is er natuurlijk veel belangstelling en medewerking.

Uitzendingen vinden plaats op 80, 40, 20 en 15 meter. Inderdaad een lofwaardig initiatief, dat waard is ook door het Bestuur met aandacht te worden gevolgd.

Wenen. — Het Engelse paar Jean Westwood en Lawrence Demmy won voor de vierde achtereenvolgende maal het wereldkampioenschap ijsdansen. Het Nederlandse paar Toki Odink en Koos Odink eindigde twaalfde.

Carnavals parade 1955 zet kroon op het werk

Oranjestad. — Zondagmiddag werd de kroon op het werkgezet met de Carnavalsparade. Er is dit jaar bijzonder veel werk gemaakt. zowel van de persoonlijke kledij als van het opmaken van de verschillende voertuigen. De jury. bestaande uit de dames mevr. Alida Lampe, Aura Croes, Louise Herde en de heren Jorge de Castro, en Benny Kuiperi, heeft een zeer zware taak gehad. De gehele rij voertuigen — er waren er bijna honderd — moest aan alle kanten bekeken worden en de afstand tussen Trocadero en de Eaglepoort werd enige malen te voet afgelegd. Hulde aan deze jury.

Om 14 uur stonden de eerste wagens er al en tegen 15 uur waren de meeste gearriveerd. Ondanks het enorme werk dat verbonden is geweest om de stoet op te stellen. werd toch goed op tijd begonnen. Er is buitengewoon veel werk verricht bij het optuigen van auto's en trucks en de groepen waren echt leuk.

De prijswinnaars werden in vier groepen verdeeld. elk met drie prijzen. in totaal dus 12 prijzen. De eerste afdeling was voor de beste propaganda en de prijzen werden toegekend aan Coronation Milk. Esso-producten, w.o ook Atlas-producten en Nestle Milk afdeling muzikale vertegenwoordiging ging naar Lago Community Band Steel Band en de derde was 7. doch wij konden niet uitmaken welke deze band was: voor de originele afdeling sleepten Caribe. de V-1 bom en de Perla del Caribe van de mariniers de prijzen in de wacht: de mooiste wagens werden bekroond voor Tivoli. Antillana en de Hoorn van Overvloed.

De Carnavalsstemming scheen er allerwege goed in te zitten. Tussen de voertuigen door kwamen groepen van potsierlijk aangeklede dansers de stemming nog verhogen .Overal langs de weg. welke de stoet nam. stonden honderden belangstellenden. vooral in de Nassaustraat. Het was een sympathieke gedachte van het comité geweest de route zodanig te bepalen. dat de stoet vlak langs het hospitaal trok. zodat de patiënten en hun verpleegsters. die dag en nacht voor hen in de weer zijn. ook van het schouwspel konden genieten.

De grote bomen. welke hier en daar langs de route stonden. bleken voor de hoge ophouw van sommige voertuigen een obstakel te vormen. doch ook hiervoor wist men spoedig raad.

Zien wij terug op het geheel. dan kan het Carnavalsfeest Aruba 1955 grandioos geslaagd worden genoemd dank zij de enorme inspanning van de Carnavals Organisatie Aruba. Deze organisatie heeft verzocht geen critiek te sparen. doch wij meenden slechts op enkele dingen te moeten wijzen. welke o.i. een volgend maal anders geregeld zouden kunnen worden. Bv. het volgend jaar de opstelling van de stoet. met alles wat daarby behoort. meer in handen van het politiekorps geven. Deze mensen beschikken over een grote ervaring en hebben meer overwicht op de bestuurders en het overige verkeer. waardoor een vlottere afvloeiing van de stoet verkregen kan worden. Door de prachtige samenwerking tussen deelnemers. comité en belangstellenden is alles gelukkig vlot verlopen. doch zou er een hindernis zijn geweest. dan is het de politie. die deze het snelst en meest afdoende uit de weg had geruimd. Toen de stoet eenmaal in beweging kwam. was het toch haar taak de route verder vrij te houden. Desniettemin een driewerf hoera voor de prestaties van de Carnavals Organisatie Aruba 1955.

Geen KNVB voetbal

's-Gravenhage. — De voetbalwedstrijden der eerste klasse K.N.V.B. zijn gisteren alle afgelast, zodat dit keer geen nabeschouwing kan worden gegeven. Het competitieprogramma wordt in zijn geheel naar de volgende week verschoven.

Weer een joy-sailor

Oranjestad. — Het was ditmaal de mobilofoon. welke een stokje stak voor een geval van joy-sailing. Een bootje. toebehorende aan de 86-jarige Jacobo Harms en dat gemeerd lag nabij de kleine steiger voor het Bestuurskantoor. werd hedenmorgen vermist. Het politiebericht. dat omgeroepen werd door de mobilofoon. werd opgevangen door de loodsboot. welke juist in de haven voer. Men beschikte reeds over de inlichting. dat het bootje de richting Eaglepier was opgegaan. Het duurde dan ook niet lang, of bij de pier van de Eagle kon de joy-sailor gegrepen worden en triomfantelijk naar Oranjestad worden teruggebracht.

Ezzard Charles slaat Norkus

New York. — De 33-jarige oud-wereldkampioen zwaargewicht Ezzard Charles won in tien ronden duidelijk op punten van Charley Norkus. Het was een gemakkelijke zege voor Charles, die ondanks het feit dat hij vijf maanden geleden zijn laatste partij gebokst had. veel meer aan „ringcraft" en techniek dan Norkus bleek te bezitten. Keer op keer trof Charles zijn zeven jaar jongere tegenstander met linkse hoeken op het gelaat en lichaam. Norkus — de zoon van een Deense vader en een Ierse moeder — kreeg een vernietigende nederlaag te slikken want in zijn laatste drie gevechten had hij Cesar Brion, Charley Powell en Roland La Starza verslagen om aldus nummer negen op de uitdagerslijst voor Marcianos wereldtitel te worden. In Amerikaanse bokskringen wordt deze wedstrijd beschouwd als een aanloop om de weg te effenen voor de titel-ontmoeting tussen Charles en Rocky Marciano. Marciano versloeg Charles in hun laatste twee gevechten. In de negende ronde werd Norkus voor acht tellen neergehaald. In de laatste ronden bloedde hij uit zijn neus. Charles had trouwens vanaf de vijfde ronde last van een wond boven zijn rechteroog. Bij de laatste gong slag had Charles een grote puntenwinst. Van twee juryleden gaf een negen ronden voor Charles en de ander acht ronden. De scheidsrechter kende acht ronden aan Charles toe, een aan Norkus en een onbeslist.

Een stukje oude geschiedenis in de optocht. Echte Indianen op de Lloyd Smith Boulevard.

Heildronk in N.W.I.W.A.-club

Oranjestad. — De Bovenwinders hebben Zaterdagavond getoond van een sportief slag te zijn. Zij hebben zich verenigd in de Netherland West Indian Welfare Association Club en door deze club wordt meer goed gedaan. dan buitenstaanders wel vermoeden.

Het lag dan ook volkomen in het karakter van deze club om een heildronk te wijden aan Carnavals Koningin Aruba 1955, om het even wie dat zou zijn. Dit verdient daarom een speciaal woord. De ontvangst was allerhartelijkst en Casparito de Eerste en zijn trouwe adjudant Pancho waren bijna niet weg te slaan.

Juist door het optreden van de Prins werd veel sympathie gewonnen en bleek Prins Carnaval een zeer goed diplomaat te zijn. De sympathie was wederkerig en slechts de noodzaak om zich ook in de andere clubs te vertonen, deed hem node afscheid nemen van de N.W.I.W.A. De trouwe Pancho week niet van zijn zijde. De Koningin moest zich echter naar haar club begeven. want daar werd met smart op haar gewacht. zodat ook daar de pret in volle gang kon beginnen.

Vrouwen-wereldgebedsdag

Oranjestad. — Men verzoekt ons het volgende mede te delen.

Dag van bezinning en verontmoediging:

In deze tijd van steeds dreigend oorlogsgevaar en niet meer onder controle zijnde ontwikkeling der techniek. zullen ook de vrouwen van Aruba zich op de eerste Vrijdag in de Lijdensweken. 25 Februari a.s. om 7.30 uur. in gemeenschap met millioenen vrouwen over de gehele wereld. verenigen in een gebedsdienst. die gehouden zal worden in de Protestantse Kerk te Oranjestad.

De liturgie voor deze dienst wordt elk jaar door de vrouw of groep van vrouwen, telkens uit een ander land. gemaakt. en steeds breidt het aantal deelneemsters aan deze Wereld Gebedsdag zich uit. In 1954 werden deze samenkomsten in 128 landen gehouden.

Dolle rit langs clubs in carnavalsstemming
Hulde aan de Conjuntos

Oranjestad. — Omstreeks elf uur des avonds deden wij on onze ronde eerst de Excelsior Brass Band Club aan, waar het feest in volle gang was. De dansvloer was te klein om de vele gemaskerde en vaak schitterend uitgedoste feestvierders te kunnen bevatten. De stemming was hier, zoals trouwens overal elders uitmuntend en men vermaakte zich, zo goed als dit slechts met Carnaval mogelijk kan zijn. Node vertrokken wij dan ook van deze club naar de volgende op onze ronde, de Commandeursbaai Club.

Hier al weer hetzelfde beeld: feest in volle gang met een denderend goede stemming, mensen die lachen en vrolijk zijn. Was het wonder. dat het al ver na middernacht was. voor we er toe konden komen onze ronde te vervolgen?

En zelfs ons besluit om te vertrekken was maar niet zo eenvoudig en uitvoerbaar. want men wilde ons slechts node missen. „Nóg één drink en u móét beslist terugkomen." Welke belofte wij. onder deze omstandigheden, het graagte kunnen doen.

Dus reden wij nu Oranjestadwaarts (zo druk als het toch op Carnavalsavond na middernacht nog op ons rustige Aruba was!) en zo kwamen wij allereerst aan de Club Caribe, waar wij met onze neus in de beter vielen. Hier was men juist aan een show bezig. Er werd een soort Oosters ballet opgevoerd (wij konden niet gewaar worden wat het precies voorstelde doordat iedereen té zeer geboeid was door het vertoonde) dat met de begeleidende muziek en de prachtige costuums een lust voor oog en oor was. We zagen hier ook nog een dans uitvoeren door een groep prachtig verklede dansers. welke dans kennelijk het oogstfeest uitbeeldde.

Het was hier als in vorige reeds beschreven clubs: de stemming was prima-prima. Er stonden nog meer bezoeken op ons programma. en hoewel we er bijna weer niet toe konden komen onze tocht te vervolgen, zagen we toch nog kans onze tocht tot een goed einde te brengen. We bezochten nog Club Antilliana, waar eveneens een uitbundige stemming heerste en men bij onze komst juist doende was de costuum-prijzen uit te reiken. Het leek ons. waar wij ook geweest waren, één der moeilijkste opgaven van heel de avond.

Last but not least kwamen wij in de Tivoli Club en behalve om de Carnavalskoningin heerste er hier ook om het carnaval zelve een „royal festive joy", die in niets kon onderdoen voor wat wij elders zagen, integendeel.

Rest ons nog gewag te maken van al de. hier niet met name genoemde Conjuntos. die in niet geringe mate het hunne tot de feestvreugde hebben bijgedragen en de danslustigen tot diep in de nacht met hun muziek op de dansvloer hielden.

Uiterst voldaan (andere factoren doen hier niet ter zake). kwamen wij ver na twee uur in de morgen thuis en we kunnen niet anders zeggen. dan dat Aruba Carnaval kan vieren.... en goed!

GREEP UIT DE AETHER

CUROM.

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Programa Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade,
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Gitarita
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER.

17.00 5 O'clock tea.
17.30 Duitse Wijsjes
17.45 Hollands kwartiertje
18.00 Antilliaanse muziek
18.15 Noordamerikaanse muziek.
18.30 Met de jarigen in de lucht.
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Gevarieerd Programma
20.10 Sport rubriek
20.20 Gevarieerd programma
20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer".
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

P. C. J.

18.37 Het Ned Philharm. orkest.
19.00 Nieuws.
19.17 Muziekcorps van het Regiment Infanterie
19.31 Carnavalsviering
19.39 Sportjournaal.
20.09 Intermezzo.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 23.07
Van 23.30 — 07.00 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 26 Feb. 12.00 W. N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072 2844

B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel. 4500 of tel. 2400

Materialen Afdeling:

M. Gautier, Biesheuvel N. 3, tel. 2902

C.S.M.

Rederij:

F. R. van Rosevelt tel 2440

Scheepsagentschap:

Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458, 2551
Van 18.00 — 19.00 23.00 — 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

33-27. Wolf springt onmiddelijk achter roodrok aan. doch een kort bevel van de Noorman doet hem terugkeren. Jankend snuift hij in de struiken langs het pad.

„Grijpt de rover!" roept Allan driftig. Vonken van kwaadheid schieten uit zijn ogen. „De bruut! Doodt hem!"

„Dat kunt ge toch niet menen?" vraagt Eric met goedmoedige spot. „Alle dieren zijn immers Uw vrienden?" De knaap schudt heftig het hoofd. „Er zijn goede en slechte dieren!" zegt hij koppig. „Net zo goed als er goede en slechte mensen zijn." „Gij vergist U. vriend!" antwoordt de Noorman. terwijl hij zijn ogen recht in die van zijn tochtgenoot boort. „Een mens kan slecht zijn, een dier nooit!" „En die moordenaar dan?" roept de Heruli opgewonden. „Dat roofzuchtige beest?"

„De vos doodt ook om te leven!" wijst de Noorman hem terecht. „In het vossehol wordt hij waarschijnlijk opgewacht door kleine, donzige vosjes, die gij er zo graag onder Uw vrienden wilt tellen! Verlangt gij dan, dat ik die vos doodt en de kleinen van hun moeder beroof? Zouden ze niet ellendig omkomen?"

De Heruli kijkt Eric besluiteloos en niet- begrijpend aan. „Ik begrijp U niet", zegt hij eindelijk. „Gij spreekt zo vreemd......"

„Dan hebben wij tenminste iets gemeen!" glimlacht de Noorman. „Doch kom, het is nog vroeg in de morgen. Misschien hebben we geluk!"

Verwonderd kijkt Allan op. „Wat bedoelt gij. Heer?" vraagt hij met ontzag. Doch Eric maakt een gebaar. „Stijg af!" zegt hij zacht. „En volg mij..........."